

4207

๖1710

๖2

การศึกษาประเภทของการบ้าน และการตรวจการบ้าน
ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปริญญาโท

ของ

ชัญญา เอ่งฉ้วน

13 ต.ค. 2524

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 ราชโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921575 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
มีนาคม 2523

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

83272

การศึกษาประเภทของการบ้าน และการตรวจการบ้าน
ที่ส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

บทคัดย่อ

ของ

ขวัญตา เอ่งฉ้วน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2522

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดที่จะ (1) เปรียบเทียบผลของการให้การบ้านเป็นระยะ
กับการให้การบ้านรวมยอด (2) เปรียบเทียบผลของการตรวจการบ้านเชิงวิพากษ์ กับ
การตรวจการบ้านไม่วิพากษ์ และ (3) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการบ้าน
และการตรวจ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนราชินีบูรณะ
จังหวัดนครปฐม สุ่มมาจำนวน 160 คน จำแนกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ
ตรวจเชิงวิพากษ์ กลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ ตรวจไม่วิพากษ์ กลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอด
ตรวจเชิงวิพากษ์ กลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอด ตรวจไม่วิพากษ์

ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบ
กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ก่อนดำเนินการทดลอง และภายหลังการทดลอง นำข้อมูลที่ได้
มาทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ กับ
กลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอดไม่แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้าน
เชิงวิพากษ์ กับกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้านไม่วิพากษ์ ไม่แตกต่างกัน
3. ประเภทของการบ้าน และวิธีการตรวจ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

A STUDY OF TYPES OF HOMEWORK ASSIGNMENTS AND TEACHER'S FEEDBACK
AFFECTING ON ENGLISH ACHIEVEMENT OF
MATHAYOM SUKSA 4 STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

KWANTA ENGCHUAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1980

The purposes of this study were to examine (1) the effects of distributed homework and massed homework assignments (2) the effects of comment and no comment feedback and (3) the interaction effects of types of homework assignments and feedback on English achievement of Mathayom Suksa 4 students.

One hundred and sixty Mathayom Suksa 4 students of Rachineeburana School , Nakorn Pathom were drawn and randomly assigned to four treatment groups: a distributed homework with comment feedback - a distributed homework without homework feedback - a massed homework with comment feedback - a massed homework without comment feedback.

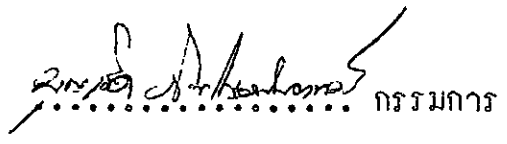
The English achievement test constructed by the investigator was administered to the subjects for both pre-test and post-test to collect the data of this study.

Data obtained from pre-test and post-test were applied to the Two-Way Analysis of Variance to determine hypotheses

The statistical evidence indicated that (1) there was no significant difference in distributed homework groups and massed homework groups (2) there was no significant difference in comment groups and no comment groups and (3) there was no significant difference in the interaction of types of homework and feedback on English achievement of Mathayom Suksa 4 students.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณาจารย์ได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากาตลัทธิศูทรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

..... ประธาน

..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำจากยูช่วยศาสตราจารย์
ดร. วิจัย กิสสระ และผอช่วยศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการและนักเรียนโรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม ที่ได้ให้
ความร่วมมือและความสะดวกในการทดลองค้นคว้า ขอขอบคุณคุณเจดิมศักดิ์ ชูปว่า
คุณสมพงษ์ ภัทธรรัฐกิตกร และเพื่อนๆทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ลงได้

ขวัญตา เองฉวน

สารบัญ

บท	หน้า
✓ 1 บทนำ	1
คาน้ำ	1
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
✓ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
เทคนิควิธีการให้และการตรวจการบ้าน	6
การฝึกเป็นระยะกับการฝึกรวมยอด	9
การตรวจงานเชิงวิพากษ์กับการตรวจงานไม่วิพากษ์	15
3 วิธีดำเนินการ	19
✓ กลุ่มตัวอย่าง	19
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	19
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	20
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	20
✓ การดำเนินการทดลอง	21
✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	25

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการให้กำรบ้าน เป็นระยะกับการบ้านรวมยอด วิธีตรวจเชิงวิพากษ์กับไม่วิพากษ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการบ้านกับการตรวจ	27
5/สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	29
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	29
กลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	29
✓การดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
✓การดำเนินการทดลอง	30
✓การวิเคราะห์ข้อมูล	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
✓อภิปรายผล	31
ข้อเสนอแนะในกำนการเรียนกำรสอน	35
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	37
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	42

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างตามแผนวิจัย 2X2 Variable Factorial Design	19
2	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลอง กับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง	26
3	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระหว่างการให้การบ้านเป็นระยะ กับการให้การบ้านรวมยอด วิธีการตรวจ เชิงวิพากษ์กับการตรวจไม่วิพากษ์ และการหา ปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการบ้านและการตรวจ	27
4	แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเรื่อง วาจาก การรายงานประโยค คำพูด และเรื่องประโยคเงื่อนไข	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แผนผังการทดลอง

22

คำนำ

การบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน ซึ่งใช้กันแพร่หลายมาเป็นเวลานานแล้ว ทั้งในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา และยังได้รับความนิยมสูงขึ้น เมื่อมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคุณค่าของการบ้านอย่างจริงจังในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ผลงานการศึกษาส่วนใหญ่ชี้ให้เห็นว่า การให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกหัดนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน (Goldstein. 1960 : 212 - 214) ครูประจำวิชาต่าง ๆ จึงจัดทำ การบ้านมาให้ให้นักเรียนฝึกหัด โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาอังกฤษ (พนอ พัทธระสุภา 2516 : 72) แต่เท่าที่ปฏิบัติกันมาเกี่ยวกับการจัดการบ้าน ยังปรากฏความบกพร่องอยู่มาก เช่น ในเรื่องปริมาณ (สมสุข ราชนิยม 2519 : 50) ความยากง่าย (วิภัทร์ ว่องวานิช 2519 : 64) และเรื่องความชัดเจน (ปราณี พุกษาศลวิทย์ 2518 : 50) ความบกพร่อง เหล่านี้หากไม่หาทางแก้ไขจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ทำให้นักเรียนใช้เวลาในการทำ การบ้านมาก จนไม่มีเวลาออกกำลังกาย หรือพักผ่อนอย่างเพียงพอ (ประเทิน มหาพันธ์ 2512 : 327) ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียน มีปัญหาขัดแย้งกับผู้ปกครอง (Hedges. 1971 : 481) ทำให้นักเรียนเป็นกังวลและเคร่งเครียดมากเกินไป (Dennis and Swick. 1973 : 42) ความบกพร่องดังกล่าวที่เกิดขึ้นน่าจะเนื่องมาจากครุหาคำความรู้ และความรอบคอบ อย่างเพียงพอในการจัดการบ้านให้นักเรียน

การจัดมอบหมายการบ้านนั้นมิใช่เป็นงานง่าย ๆ จะต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ต้อง คำนึงถึง ลักษณะของการบ้าน วิธีการให้การบ้าน ตลอดจนการตรวจการบ้าน เพื่อให้การบ้านนั้น ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรที่จะมีการศึกษาเกี่ยวกับการบ้าน อย่างจริงจัง เพื่อให้รู้นำไปใช้กับนักเรียนได้อย่างมีประโยชน์คุ้มค่ากับเวลามากที่สุด

ฮอลท์แมน (Holtzman. 1950 : 1390) กล่าวว่า การจัดการบ้านประเภท ต่าง ๆ ของครูนั้น นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และเมื่อ เซค (Hedges.

1971 : 480 citing Check. 1966 : 143 - 147) ได้สำรวจความต้องการเกี่ยวกับการบ้านของครู ผู้ปกครอง และนักเรียนจำนวน 1,016 คน ก็ปรากฏผลที่ประชากรจำนวนครึ่งหนึ่งสนใจอยากจะทราบประเภทของการบ้านที่ครูจะให้ ซึ่งนับว่าเป็นการศึกษาที่น่าสนใจมาก เพราะประเภทของการบ้านนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการสร้างการบ้านและการวางแผนให้การบ้าน

การฝึกเพื่อไปสู่ทักษะต่าง ๆ นั้น อาจทำได้สองวิธี คือ การฝึกเป็นระยะและการฝึกรวมยอด ผลของการฝึกทั้งสองประเภทนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายอย่าง ครอนบาค (Cronbach. 1954 : 36) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ผลของการฝึกเป็นระยะและการฝึกรวมยอดยังไม่อาจหาคำตอบได้แน่นอน เนื่องจากผลของการฝึกนั้นขึ้นอยู่กับผู้เรียนและเนื้อหา" เพื่อตอบปัญหาที่บัทเชอร์ (Butcher. 1976 : 6586-A) ได้ประยุกต์การฝึกทั้งสองประเภทมาใช้กับการบ้าน โดยจำแนกการบ้านออกเป็น การบ้านเป็นระยะและการบ้านรวมยอด ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่ง เรียนวิชาคณิตศาสตร์แผนใหม่ และอีกกลุ่มหนึ่ง เรียนพีชคณิตแผนใหม่ ใหญ่เรียนในแต่ละกลุ่มทำการบ้านต่างประเภทกัน ผลการทดลองปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในกลุ่มคณิตศาสตร์แผนใหม่จากการทดสอบ เรื่องการแก้สมการและโจทย์ปัญหาเท่านั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่า ควรที่จะนำปัญหานี้มาศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษว่าจะได้ผลเป็นอย่างไร ในฐานะที่เป็นวิชาที่ให้การบ้านมากวิชาหนึ่ง

เมื่อมีการให้การบ้าน - ภาระหน้าที่อีกประการหนึ่งสำหรับครูก็คือ การตรวจการบ้าน ซึ่งครูใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการตรวจการบ้าน บางคนก็ตรวจเพียงให้ทราบว่าข้อใดถูกข้อใดผิด บางคนก็มีการวิพากษ์การบ้านของนักเรียนด้วย โดยคิดว่าการวิพากษ์ของตนนั้น จะช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการ เรียนสูงขึ้น - อย่างไรก็ตามผลของการวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าการวิพากษ์นั้นยังไม่อาจสรุปได้แน่นอนว่า การตรวจเชิงวิพากษ์จะส่งผลต่อการ เรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการตรวจไม่วิพากษ์ ทั้งนี้ต้องแล้วแต่ตัวผู้เรียน ดังที่ ออสติน (Austin. 1976 : 160) กล่าวว่า "การวิพากษ์มิได้มีผลต่อผู้เรียนเหมือนกันทุกวัย" และ ออสติน ได้เสนอแนะให้มีการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก ผู้วิจัยจึงได้นำปัญหานี้มาพิจารณาร่วมกับประเภทของการบ้าน เพื่อสืบค้นประเภทของการบ้าน และการตรวจที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนของนักเรียน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ครูได้นำมาวางแผนในการจัดกระทำกับการบ้าน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เปรียบเทียบอิทธิพลของการบ้านเป็นระยะกับการบ้านรวมยอด และการตรวจการบ้านเชิงวิพากษ์กับการตรวจไม่วิพากษ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ทำ การบ้านเป็นระยะ กับกลุ่มนักเรียนที่ทำการบ้านรวมยอด
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการ ตรวจการบ้านเชิงวิพากษ์ กับกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการตรวจการบ้านไม่วิพากษ์
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการบ้านกับการตรวจ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

๔ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นความพยายามที่จะหาช่องทางในการให้ และตรวจการบ้าน ซึ่งถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของการ เรียนการสอน ผลที่ได้จากการศึกษาจึง เป็นการ เสนอแนะแนวทางในการพัฒนา การให้การบ้าน เพื่อให้การเรียนการสอนสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน-และทำให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ
 - 2.1.1 ประเภทของการบ้าน
 - 2.1.1.1 การบ้านเป็นระยะ
 - 2.1.1.2 การบ้านรวมยอด

2.1.2 ประเภทของการตรวจ

2.1.2.1 การตรวจเชิงวิพากษ์

2.1.2.2 การตรวจไม่วิพากษ์

2.2 ตัวอย่างตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

3.1 วาจา

3.2 การรายงานประโยคคำพูด

3.3 ประโยคเงื่อนไข

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การบ้าน หมายถึง งานในวิชาภาษาอังกฤษที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำสำเร็จนอกชั่วโมงเรียน เพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วภายในชั่วโมง เพื่อฝึกความชำนาญในการใช้สิ่งที่เรียนไป เพื่อสร้างนิสัยของการทำงานด้วยตนเอง เพื่อให้รู้จักวางแผนการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

การบ้านเป็นระยะ (Distributed Homework) หมายถึง การบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำหลังจากจบบทเรียนในแต่ละคาบ (50 นาที) คาบละหนึ่งครั้ง รวมเป็นสามครั้งต่อหนึ่งสัปดาห์

การบ้านรวมยอด (Massed Homework) หมายถึง การบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำหลังจากสอนจบบทเรียนแต่ละห้อง ซึ่งใช้เวลาในการสอนสามคาบ ให้การบ้านหนึ่งครั้ง โดยใช้เนื้อหาเดียวกันกับการบ้านเป็นระยะ

การตรวจไม่วิพากษ์ (No Comments) หมายถึง การตรวจโดยทำเครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก ทำเครื่องหมายผิดสำหรับข้อที่ผิด โดยไม่เขียนข้อความอื่นใดอีก

การตรวจเชิงวิพากษ์ (Comments) หมายถึง การตรวจโดยทำเครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก ทำเครื่องหมายผิดสำหรับข้อที่ผิด แล้วให้คำแนะนำและแก้ไข ส่วนที่นักเรียนทำผิดนั้น ๆ ด้วย เช่น ในการให้เปลี่ยนประโยคจาก active voice ให้เป็น passive voice ครูให้ประโยคในรูป active voice

In some districts farmers use pigs to find truffles.

นักเรียนเปลี่ยนเป็น passive voice

In some districts pigs used to find truffles by farmers.

ครูก็จะตรวจดังนี้ In some districts pigs ~~are~~ used to find truffles by farmers.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลจากการที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้เรียนเรื่อง วาจก (Active Passive Voice) การรายงานประโยคคำพูด (Indirect Speech) และประโยคเงื่อนไข (If Clause) แล้วสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้ตามหลักเกณฑ์ของภาษา ตลอดจนสามารถบอกความหมายของประโยคที่มีเนื้อหาเหล่านั้นสอดคล้องกันได้ จึงวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอมือง จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ทำกรบ้านเป็นระยะ กับกลุ่มที่ทำกรบ้านรวมยอดไม่แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการตรวจกรบ้านเชิงวิพากษ์ กับกลุ่มที่ได้รับการตรวจกรบ้านแนววิพากษ์ไม่แตกต่างกัน
3. ประเภทของการบ้านและการตรวจไม่มีสัมพันธ์รวมกันในการส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ออกเป็นสามตอน คือ

ตอนที่ 1 กล่าวถึง เทคนิควิธีการให้และการตรวจการบ้าน

1. หลักการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้และการตรวจการบ้าน
2. ความบกพร่องในการปฏิบัติเกี่ยวกับการบ้าน

ตอนที่ 2 กล่าวถึงการฝึกเป็นระยะกับการฝึกรวมยอด

ตอนที่ 3 กล่าวถึงการตรวจงานเชิงวิพากษ์กับการตรวจงานไม่วิพากษ์

ตอนที่ 1 เทคนิควิธีการให้และการตรวจการบ้าน

1. หลักการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้และการตรวจการบ้าน

1.1 ลักษณะของการบ้านที่ดี (ประเทิน มหาพันธ์ 2512 : 329 – 331) เช่น ลักษณะของการบ้าน การมอบหมายการบ้าน การติดตามผล ลักษณะของการบ้านย่อมมีความสำคัญ เป็นอันดับแรก เพราะถ้าหากตัวการบ้านไม่ดี ไม่เหมาะสมเสียแล้ว ก็ย่อมทำให้ส่วนประกอบอื่น ๆ เรรวนไปหมด ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูที่ควรจัดแต่งการบ้านที่ดีให้แก่ักเรียน ลักษณะของการบ้านที่ดีมีดังนี้

1.1.1 การบ้านควรมีความชัดเจน และมีความเฉพาะเจาะจง กำหนดขอบข่ายของงานให้อยู่ในวงจำกัดที่ครูต้องการ

1.1.2 การบ้านควรเป็นงานสังเขป แต่ต้องมีรายละเอียดพอที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจงานนั้นได้

1.1.3 การบ้านควรเป็นงานที่นักเรียนเข้าใจดีแล้ว

1.1.4 การบ้านควรจัดให้เหมาะสมกับเวลาที่เด็กมี

1.1.5 การบ้านที่ดีควรได้รับการวางแผนมาแล้วเป็นอย่างดี

- 1.1.6 การบ้านที่ควรเหมาะกับนักเรียนแต่ละบุคคล
- 1.1.7 การบ้านที่ควรต้องเป็นงานที่นักเรียนเห็นคุณค่า
- 1.1.8 การบ้านที่ควรเป็นงานกระตุ้นให้มีความงอกงามในด้านความคิด

ในทัศนะของผู้ปกครองนั้น ประสาร มาลากุล ๒ อยุธยา (ประสาร มาลากุล ๗ อยุธยา 2508 : 43) คีถวารสารของสมาคมวารสารการศึกษาแห่งชาติของอเมริกาพบว่า การบ้านที่ได้รับความนิยมสูงจากผู้ปกครอง ได้แก่ การบ้านที่นักเรียนอาจทำได้เสร็จเรียบร้อย ภายในระยะเวลาอันสมควร การบ้านที่นักเรียนเข้าใจและมีความหมายต่อนักเรียน และการบ้านที่ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นอยากจะทำเรียนรู่มากขึ้น

1.2 หลักการให้การบ้าน (ละเมียด ลิมอักษร 2505 : 234 - 235)

1.2.1 ควรให้การบ้านโดยมีความมุ่งหมายที่แน่นอนว่า จะให้เกิดคุณค่าในทางใด เช่น ให้เกิดทักษะในการเรียน หรือเกิดทักษะในการคิดคำนวณ เป็นต้น

1.2.2 ไม่ควรให้นักเรียนใช้เวลาทำการบ้านมากเกินไป เช่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที และสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใช้เวลาประมาณ หนึ่งชั่วโมง เป็นต้น เพื่อเหลือเวลาให้นักเรียนได้ทำอะไรก็ตามที่สนใจ หรือมีเวลาพักผ่อน และหาความสนุกเพลิดเพลินได้ตามสมควร

1.2.3 การบ้านควรเป็นงานที่นักเรียนจะทำได้ตามลำพัง

1.2.4 การบ้านควรเป็นวิชาต่าง ๆ เปลี่ยนกันไป

1.2.5 เมื่อให้การบ้านแล้วครูต้องกำหนดวันส่งด้วย

1.2.6 ควรอบรมและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความมุ่งหมาย และเห็นคุณค่าของการบ้าน และควบคุมให้นักเรียนเอาการบ้านไปทำที่บ้านจริง ๆ

เฮลลี (Sally. 1978 : 213) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการให้การบ้านว่า ควรจะให้สม่ำเสมอ การให้การบ้านทุกวันจะทำให้นักเรียนเหนื่อยหน่าย ถ้าให้ทำการบ้านเป็นช่วง ๆ เช่น สัปดาห์ละครั้ง ก็จะช่วยให้นักเรียนสร้างนิสัยในการทำงานด้วยตนเอง

1.3 หลักการตรวจแก้งานที่ดี (ละเมียด ลิมอักษร 2505 : 238 - 239)

1.3.1 ตรวจความตั้งใจและสนใจ

1.3.2 ตรวจอย่างละเอียดถี่ถ้วน

1.3.3 การแก้ไขควรใช้เครื่องหมายและตกลงกับนักเรียนว่า เครื่องหมายแต่ละอย่างหมายความว่าอย่างไร

1.3.4 เมื่อตรวจแก้งานไปแล้ว ควรเป็นเวลาให้นักเรียนเข้ามาหาครูเพื่อซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ได้

1.3.5 ไม่ควรเก็บงานของนักเรียนไว้นานจนนักเรียนหมดความสนใจ

1.3.6 ควรพยายามตรวจงานของนักเรียนด้วยตัวเอง และพิจารณาทั้งในเรื่องความสะอาดเรียบร้อย ความตั้งใจและความประณีต เกี่ยวกับการตรวจงานนี้ แซลลี (Sally, 1978 : 213) กล่าวว่า "บางแบบฝึกหัดครูอาจจะให้นักเรียนตรวจเอง โดยครูอ่านคำตอบหรือเขียนลงในกระดานดำ แล้วนักเรียนตรวจเอง หรือให้เพื่อตรวจ ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาของครูด้วย แต่ครูจะต้องไม่คิดว่า ครูเท่านั้นที่จะวัดความสามารถของนักเรียนได้ ครูจึงควรจะได้ตรวจงานของนักเรียนบ้าง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น"

1.3.7 ให้นักเรียนแก้งานที่ดีให้ถูกต้องและส่งครูทุกครั้ง

1.3.8 รวบรวมขอบทหรือสิ่งที่นักเรียนทำผิดรวมกัน และนำขึ้นกระดานดำให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจทั่วกัน

1.3.9 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในการตรวจแก้งานของครู และเห็นคุณค่าของการแก้ไขขอบทหรือต่าง ๆ

1.3.10 ใ้คะแนนหรือใช้คำพุดชื่นม เช่น ดี ก็มาก แต่ควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่า คะแนนหรือคำชื่นมั้น เพื่อให้นักเรียนรู้ระดับผลงานของตน

2. ความบกพร่องในการปฏิบัติเกี่ยวกับการบ้าน

ทัศนีย์ อ่องไพบูลย์ (สมสุข ราชนิยม 2519 : 14) อ้างอิงมาจาก ทัศนีย์ อ่องไพบูลย์ 2512) ได้สืบค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร พบว่าครูให้การบ้านมากเกินไป ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อ สมสุข ราชนิยม (สมสุข ราชนิยม 2519 : 50) ศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ก็ปรากฏว่านักศึกษาประสบปัญหาเรื่องครูให้การบ้านมากเกินไปเช่นเดียวกัน

- ต่อมา แหนอ วัชรสุภา (พนก พัทธระสุภา 2516 : 72) ศึกษาการไม่ทำการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดตาก ปรากฏว่า สาเหตุหนึ่งที่นักเรียนไม่ทำการบ้านก็เพราะว่าการบ้านที่ครูให้ยากเกินไป ครูแนะนำหลักในการทำงานน้อยเกินไป

ส่วน ปราณี พุกขาสลวิทย์ (ปราณี พุกขาสลวิทย์ 2518 : 50) ศึกษาการไม่ทำการบ้านของนักเรียนโรงเรียนตรอกจันทร์วิทยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูให้การบ้านมากเกินไป ซึ่งทางบ้านของนักเรียนก็ไม่มีใครช่วยตอบปัญหาในการบ้านให้ได้

ผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า การบ้านที่ปฏิบัติกันนั้น ยังบกพร่องในเรื่อง

1. ความยากง่าย
2. ความชัดเจน
3. ปริมาณ

ตอนที่ 2 การฝึกเป็นระยะกับการฝึกรวมยอด

การฝึกมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกที่อยู่ในความสนใจของนักจิตวิทยาการเรียนรู้ และนักวิจัยมาช้านาน คือปัญหาเรื่องการใช้เวลาในการฝึก ว่าในการฝึกงานแต่ละอย่างนั้น ควรจะให้ฝึกได้ฝึกติดต่อกันไป (Massed Practice) หรือจะให้ฝึกเป็นระยะๆ (Distributed Practice) ปัญหานี้ได้มีการวิจารณ์และทำการค้นคว้ากันอย่างกว้างขวาง

ค.ศ. 1885 เอบิงเฮาส์ (Travers, 1967 : 327 citing Ebbinghaus, 1885) ได้ทำการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียนคำที่ประกอบด้วยพยางค์ไร้ความหมาย (nonsense syllables) จำนวน 20 คำ กลุ่มที่ฝึกเป็นระยะจะมีช่วงพัก และมีกิจกรรมอื่น คั่นกลาง ส่วนกลุ่มที่ฝึกรวมยอกนั้นไม่มีช่วงพักเลย ปรากฏว่ากลุ่มที่ฝึกเป็นระยะได้เปรียบกว่ากลุ่มที่ฝึก รวมยอก ทั้งนี้เพราะการฝึกรวมยอกจะทำให้เกิดการลืม และการเหนื่อยล้า

ค.ศ. 1921 ออสติน (Koleswik, 1970 citing Austin, 1921 : 147 - 155) ได้ให้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม อ่านบทความประวัติศาสตร์และเศรษฐกิจ กลุ่มที่หนึ่ง ให้อ่านภายในหนึ่งวัน อีกกลุ่มหนึ่งให้อ่านวันละหนึ่งครั้งในเวลาห้าวัน ผลการทดสอบหลังจาก อ่านจบปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสองกลุ่ม กลุ่มที่ฝึกรวมยอกสามารถจำได้ 65 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มที่ฝึกเป็นระยะจำได้ 64 เปอร์เซ็นต์ สองสัปดาห์ต่อมา กลุ่มที่ฝึกรวมยอก จำได้ 13 เปอร์เซ็นต์ ขณะที่กลุ่มฝึกเป็นระยะจำได้ 47 เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นหนึ่งเดือน กลุ่มที่ฝึกรวมยอกจำได้ 11 เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มที่ฝึกเป็นระยะจำได้ 33 เปอร์เซ็นต์

ค.ศ. 1924 รีค (Koleswik, 1970 : 226 citing Reed, 1924 : 248 - 249) ได้ให้กลุ่มตัวอย่างสี่กลุ่มบวกเลขสองหลัก กลุ่มที่หนึ่งให้วาดคิติดอกกันไป โดยใช้ เวลา 60 นาที กลุ่มที่สองให้ฝึกวันละ 20 นาที เป็นเวลาสามวัน กลุ่มที่สามให้ฝึก 10 นาที ค่อหนึ่งวัน เป็นเวลาหกวัน และกลุ่มที่สี่ให้ฝึก 10 นาทีค่อหนึ่งวัน สัปดาห์ละสองครั้ง รวมสาม สัปดาห์ ปรากฏว่า กลุ่มที่ทำได้ดีที่สุด คือ กลุ่มที่สอง ทั้งนี้เพราะการฝึก 10 นาทีนั้นน้อยเกินไป และ 60 นาทีก็นานเกินไป ช่วง 20 นาทีนี้ว่าเหมาะสม

ค.ศ. 1930 ลอร์จ (De Cecco, 1963 : 288 citing Lorge, 1930) ให้นักเรียน ฝึกวาดภาพสะท้อนจากกระจก ซึ่ง เป็นงานที่ไม่เคยมีการฝึกมาก่อน กลุ่มแรกให้ฝึก 20 ครั้ง โดยไม่มีการหยุดพักเลย อีกสองกลุ่มที่เหลือให้ฝึกเป็นระยะ โดยกลุ่มหนึ่งได้พักหนึ่งนาที ค่อการฝึกหนึ่งครั้ง อีกกลุ่มได้พักหนึ่งวันค่อการฝึกหนึ่งครั้ง ปรากฏว่ากลุ่มที่ฝึกเป็นระยะ มี ประสิทธิภาพมากกว่ากลุ่มที่ฝึกรวมยอก ในกลุ่มที่ฝึกเป็นระยะนั้น กลุ่มที่ได้พักหนึ่งวันกับกลุ่มที่ได้พัก หนึ่งนาทีค่อการฝึกแต่ละครั้ง มีผลเหมือนกัน

ค.ศ. 1943 เคนเชิล (De Cecco. 1968 : 288 citing Keinzle. 1946) ใ้กลุ่มตัวอย่างพิบะอักษรพหุเชิงกลับ (upside down) เมื่อหมุนกระดาษกลับท่ามุม 180 องศา สามารถอ่านตัวอักษรจากซ้ายไปขวาได้ในลักษณะปกติ กลุ่มรวมยอดจะไม่มีการพักเลย ส่วนกลุ่มเป็นระยะจะได้พัก ในช่วงเวลาต่างกัน การวิจัยนี้ได้สนับสนุนการทดลองของลอว์จ ที่ว่าการให้พักสัก 2 - 3 นาที จะให้ผลสูงที่สุดในการฝึกเป็นระยะ

ทั้งการทดลองของ ลอว์จ และของ เคนเชิล นั้น เกอ เบคโค วิจัยว่าไม่ได้ตอบคำถามที่ว่า เวลาพักหรือเวลาฝึกสิ่งไหนที่สำคัญกว่ากัน ต่อมาใน ค.ศ. 1949 คิมเบิล และ ไบโลเดอ (De Cecco. 1968 : 288 citing Kimble and Bilodeau. 1949) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานง่าย ๆ เพื่อจะตอบคำถามนี้ โดยให้ฝึกเรียนกลักรูปทรงกระบอกในกระดานกว้างที่มีหลุมกลม พบว่าการมีช่วงพักสั้น ๆ จะให้ผลสูงกว่า การมีช่วงพักนานกว่า เพราะความยาวของช่วงพักนั้นขึ้นอยู่กับความยาวนานของช่วงการทำงานด้วย

ค.ศ. 1950 แนป และ กิคสัน (Koleswik. 1970 : 227 citing Knapp. and Dixon. 1950 : 336) ได้สังเกตนักเรียนสองกลุ่มขณะที่ฝึกเล่นกล กลุ่มหนึ่งฝึกห้านาที ต่อวัน จนเล่นได้ไม่พลาดเลยใน 100 ครั้ง ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 70 นาที อีกกลุ่มหนึ่งฝึก 15 นาที ต่อวัน โดยมีการฝึกแบบวันเว้นวัน กลุ่มนี้ต้องใช้เวลา 125 นาที จึงจะทำได้ 100 ครั้ง โดยไม่พลาดเลย

ในนี้เกี่ยวกับ ฮาร์มอน และ มิลเลอร์ (Koleswik. 1970 : 227 citing Harmon and Miller. 1950) ได้สืบค้นวิธีการฝึกบิลเลียดของนักศึกษาหญิง โดยให้กลุ่มที่หนึ่งฝึกทุกวัน รวมทั้งวันอาทิตย์ด้วย เป็นเวลาเก้าวัน กลุ่มที่สองฝึกวันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ รวมสามสัปดาห์ กลุ่มที่สามฝึกสัปดาห์ละครั้ง รวมเก้าสัปดาห์ กลุ่มที่สี่ฝึกสามวัน เว้นหนึ่งวัน แล้วฝึกวันเว้นสองวัน จึงฝึกอีกหนึ่งครั้ง ปรากฏว่ากลุ่มที่สี่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ค.ศ. 1958 เจมส์ดีส์ (De Cecco. 1968 : 288 citing Deese. 1958) กล่าวถึงระยะเวลาทำงานว่า "ยังไม่อาจตัดสินได้ว่าช่วงการทำงานควรจะยาวแค่ไหน ต้องแล้วแต่ธรรมชาติของงาน ในการชักจูงหะคนที่กำลังแก้ปัญหา ไม่ใช่การกระทำที่ฉลาด ต้องปล่อยให้เขาสรุปปัญหานั้นให้เสร็จก่อน"

ค.ศ. 1966 โอเรียน (De Cecco. 1968 : 290 citing Irion. 1966) ได้ตรวจสอบผลงานการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกเป็นระยะและการฝึกรวมยอด โอเรียนได้ให้ข้อคิดว่า "ถึงแม้หลักฐานต่าง ๆ จะดูเหมือนว่าการฝึกเป็นระยะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มากกว่าการให้ฝึกติดต่อกันไป แต่ก็ยังไม่สรุปไม่ได้ โอเรียนจึงเสนอให้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อให้ได้คำตอบที่สมบูรณ์

ค.ศ. 1961 ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 313 citing Underwood.) ได้ศึกษาร่วมกับลูกศิษย์เกี่ยวกับปัญหาเรื่องการฝึกเป็นระยะ และการฝึกรวมยอดในช่วงเวลา 10 ปี การทดสอบส่วนใหญ่ เป็นเรื่องการท่องจำ (rote memorizing) การใช้คู่สัมพันธ์ (paired associates) การทดสอบเหล่านี้โดยทั่วไป (แต่ไม่เสมอไป) ปรากฏว่าการฝึกเป็นระยะ ช่วยให้การเรียนรู้ได้เร็วกว่า การทดสอบครั้งนี้ของฮิลการ์ดไม่ปรากฏว่าการฝึกเป็นระยะจะช่วยให้ความคงทนในการจำดีกว่า

ค.ศ. 1962 ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 313) ศึกษาผลการศึกษาของฮิลการ์ด แล้วย้ำว่า "การสรุปว่าการฝึกเป็นระยะเหมาะสมกับการเรียนรู้มากกว่านั้นต้องระมัดระวังให้มาก" ในงานที่เกี่ยวกับปัญหาหรือความคิดนั้น ฮิลการ์ดได้ศึกษาผลงานของ คูก กาทเรต และอีริกเซน (Cook. 1934, Garret. 1940, Ericksen. 1962) แล้วสรุปว่าการฝึกรวมยอดได้เปรียบกว่าให้ฝึกโดยแบ่งเป็นช่วง ๆ

ค.ศ. 1966 ฮิลการ์ด (Underwood. 1966 : 319) สรุปจากการค้นคว้างานที่เกี่ยวกับการท่องจำ (pursuit-rotor learning) และงานทางทักษะกลไก (motor type task) หากให้การฝึกเป็นระยะจะให้ประสิทธิภาพสูงกว่า ส่วนงานอื่น ๆ นั้น การฝึกทั้งสองวิธีจะให้ผลไม่แตกต่างกัน

ค.ศ. 1968 เดอ เซคโค (De Cecco. 1968 : 286 - 287) รายงานผลการค้นคว้าต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝึกเป็นระยะ และการฝึกรวมยอด แล้วพากษ์วิจารณ์ว่า "ในการแสดงออกของทักษะทางกลไกการฝึกเป็นระยะจะให้ประสิทธิภาพสูงกว่าการฝึกรวมยอด ผลของการให้ช่วงพักนั้น เปลี่ยนแปรไปตามทักษะที่แตกต่างกันออกไป ส่วนในการเรียนรู้ภาษานั้นผลการค้นคว้าขัดแย้งกันมาก จากหลักฐานการค้นคว้าต่าง ๆ ก็ไม่ปรากฏว่าการฝึกเป็นระยะและการฝึกรวมยอด

จะให้ผลแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ในการเรียนรู้ทักษะทางกลไกนั้นอาจจะสรุปได้ว่า การฝึกเป็นระยะจะสูงกว่าการฝึกรวมยอด" ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปของอันเคอวุก

ค.ศ. 1974 สปริงทอลล์ และ สปริงทอลล์ (Sprinthall and Sprinthall. 1974 : 237) ได้เขียนเกี่ยวกับการฝึกทั้งสองวิธีนี้ไว้ว่า "ในการเรียนทักษะทางกลไก เห็นได้ชัดว่าการฝึกเป็นระยะเหมาะสมกว่าการฝึกรวมยอด การเรียนแบบแตก หรือฝึกทักษะพลศึกษา การฝึกเป็นระยะจะช่วยให้ลดความเหนื่อยจำ และทำให้ผู้ฝึกได้ฝึกไปทีละขั้นๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ถ้าเป็นงานทางสติปัญญา ซึ่งอาจลักษณะออกไป การเรียนแบบง่าย ๆ หรือโคลงบทหนึ่งอาจจะดีที่สุด เมื่อใช้การฝึกรวมยอด เนื่องจากการเรียนเป็นช่วง ๆ จะทำให้เกิดการแบ่งบทเรียน ทำให้บทเรียนไร้ความหมาย ซึ่ง บรูเนอร์ (Bruner) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการรักษาความต่อเนื่อง และความหมายที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง ถ้าเนื้อหาที่ต้องเรียนยาวมาก อาจจะยืดหยุ่นได้โดยแบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยย่อย ๆ ที่มีความหมาย แล้วเรียนในลักษณะรวมยอด" จะเห็นได้ว่า ทั้ง ฮิลการ์ต และสปริงทอลล์ มีความเห็นพ้องกันว่า การฝึกแบบรวมยอดนั้น จะให้ผลดีกว่าการฝึกเป็นระยะ ในงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญา

ค.ศ. 1976 บัทเชอร์ (Butcher. 1976 : 6586-A) ได้นำเรื่องของ การฝึกเป็นระยะ กับ การฝึกรวมยอดมาศึกษาในเรื่องการให้การบ้าน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบผลของการให้การบ้านเป็นระยะ กับ การบ้านรวมยอดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำของนักเรียนระดับ 9 ในการศึกษาวิชาพีชคณิตในปีแรก กลุ่มทดลองกลุ่มที่หนึ่ง เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบใหม่ ใช้ครูผู้สอนหกคน ครูแต่ละคนสอนทั้งกลุ่มที่ได้รับการบ้านเป็นระยะ และกลุ่มที่ได้รับการบ้านรวมยอด กลุ่มที่ได้รับการบ้านเป็นระยะได้รับการบ้านบทเรียนละสามครั้ง กลุ่มที่ได้รับการบ้านรวมยอด ได้รับการบ้านบทเรียนละหนึ่งครั้ง กลุ่มที่สอง เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาพีชคณิตแบบใหม่ ใช้ครูเจ็ดคน แต่ละคนสอนทั้งกลุ่มที่ได้รับการบ้านเป็นระยะ และกลุ่มที่ได้รับการบ้านรวมยอด ดำเนินการแบบเดียวกับกลุ่มที่หนึ่ง ใช้แบบทดสอบวัดภาวะทางสมองของ เฮนมอน เนลสัน (Henmon-Nelson) ทดสอบก่อนการทดลอง จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสูง ปานกลาง และต่ำ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (analysis of covariance) การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น บัทเชอร์ ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

หลังจากจบบทเรียนแต่ละบท บทแรกเป็นเรื่องการบวกและการคูณจำนวนจริง บทที่สองเป็นเรื่องการแก้สมการเส้นตรงและโจทย์ปัญหา (Solution of Linear Equation and Word Problem)

ผลปรากฏว่าในกลุ่มคณิตศาสตร์แผนใหม่ผลการให้กำบ้านทั้งสองแบบนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq .01$) โดยกลุ่มที่ได้รับการบ้านเป็นระยะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการบ้านรวมยอด จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบเรื่องการแก้สมการและโจทย์ปัญหา พบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มที่มีระดับสติปัญญาปานกลาง ($P \leq .01$) และค่า ในกลุ่มต่ำ มีนัยสำคัญที่ระดับ .058 ผลที่ได้รับจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับที่หนึ่ง เรื่องการบวกและการคูณจำนวนจริง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม ทางด้านความจำไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มที่ฝึกคณิตศาสตร์แผนใหม่ ผลจากการฝึกสองประเภทไม่แตกต่างกันทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์และความจำ

จากเอกสารและผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าในงานที่ต้องใช้ทักษะทางกลไกนั้น การฝึกเป็นระยะจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานได้สูงกว่าการฝึกรวมยอด ส่วนในงานอื่น ๆ นั้น ยังสรุปไม่ได้แน่นอนว่าการฝึกแบบใดจะได้ผลดีกว่ากัน คงแล้วแต่สภาพของงาน ในงานที่เกี่ยวข้อง สติปัญญานั้น ฮิลลาร์ด และสปริงเชดล์ เห็นพ้องกันว่า การฝึกแบบรวมยอดให้ผลดีกว่าการฝึกเป็นระยะ ส่วน เคอ เซคโค และอันเคอวุก ลงความเห็นว่า ในงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช้งานทางกลไก จะใช้การฝึกแบบใด ก็ให้ผลไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาผลงานของ บัทเชอร์ ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความจำ ซึ่งเป็นผลมาจากการทำการบ้านเป็นระยะ กับทำการบ้านรวมยอด ก็ปรากฏผลว่าเป็นไปในทำนองเดียวกันกับข้อเขียนของ เคอ เซคโค และอันเคอวุก คือไม่ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์และความจำของกลุ่มตัวอย่างจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นกลุ่มคณิตศาสตร์แผนใหม่ เฉพาะเรื่องการแก้สมการเส้นตรงและโจทย์ปัญหาเท่านั้น

ข้อเขียนของ เคอ เซคโค และอันเคอวุก ตลอดจนผลงานของบัทเชอร์ ซึ่งศึกษาเรื่องของการบ้านโดยตรง ชี้ให้เห็นแนวโน้มว่า ในงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกเพื่อผลการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ฝึกเป็นระยะกับกลุ่มที่ฝึกรวมยอด จะไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาข้อได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างการฝึกเป็นระยะ และการฝึกรวมยอด การฝึกทั้งสองประเภทนี้มีข้อได้เปรียบเสียเปรียบพอ ๆ กัน คือ การฝึกเป็นระยะจะช่วยลดความเหนื่อยล้า แต่ทำให้การฝึกถูกแบ่งช่วง อธิบายความหมายของบทเรียนจะน้อยลง ส่วนการฝึกรวมยอด นักเรียนอาจจะเกิดการเหนื่อยล้า แต่บทเรียนรวมนั้นเกี่ยวข้องกัน ทำให้มีความหมาย ความคิดที่จะแก้ปัญหาต่อเนื่องกัน ทำให้มองเห็นแนวทางได้ดีกว่าการถูกจำกัดให้คิดเป็นช่วง ๆ

จากหลักการและเอกสารข้างต้นนี้ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าในการให้นักเรียนได้ฝึกโดยการทำการบ้านเป็นระยะ และทำการบ้านรวมยอด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การตรวจงานเชิงวิพากษ์กับตรวจงานไม่วิพากษ์

การรู้อผลงานเป็นการให้แรงเสริมอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ ซึ่งการให้นักเรียนได้ทราบผลงานของตนนั้นกระทำกันหลายวิธีด้วยกัน ผู้ที่มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้แก่ สมอล (Austin and Austin. 1974 : 269 citing Small. 1967) ใช้วิธีตรวจให้คะแนนทุกข้อทุกแบบฝึกหัด เปรียบเทียบกับการตรวจบางแบบฝึกหัดของนักเรียนระดับ 10 ในวิชาเรขาคณิต แต่ไม่พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทั้งสองกลุ่ม สมอลจึงได้สรุปว่า การที่ครูจะตรวจแก้ทุกแบบฝึกหัดนั้นไม่จำเป็น การศึกษาของสมอล เป็นแนวทางให้อดสตันและอดสตัน (Austin and Austin. 1974 : 267 - 272) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการให้คะแนนในวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างการให้คะแนนทุกปัญหา กับการให้คะแนนปัญหาจำนวนครึ่งหนึ่งที่สุ่มมาจากปัญหาทั้งหมด ใช้เวลาทดสอบเจ็ดสัปดาห์ ก็ไม่พบความแตกต่างจากการวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างสองกลุ่ม จึงให้การสรุปคล้ายคลึงกับสมอล ว่าเป็นการเสียเวลาของครูที่จะให้คะแนนทุกข้อในทุก ๆ แบบฝึกหัด

ค.ศ. 1958 เพจ (Page. 1958 : 173) ได้ศึกษาผลของการตรวจงาน โดยใช้การวิพากษ์เป็นตัวเสริมแรง การศึกษาของเพจ ใช้ครูมัธยม 74 คน เลือกสุ่มมาจากสามตำบล ทดลองกับนักเรียนจำนวน 2,139 คน ระดับ 7 ถึงระดับ 12 จาก 12 โรงเรียน ซึ่งครูไม่รู้จักนักเรียนเหล่านี้มาก่อน ครูจะใช้ข้อสอบปรนัยทดสอบนักเรียน ให้คะแนนและเกรคคำถามที่ครูเคยปฏิบัติมา แล้วสุ่มจากกระดาษคำตอบ แบ่งนักเรียนออกเป็นสามกลุ่ม ① กลุ่มที่ไม่ได้คำวิพากษ์ ② กลุ่มที่ได้รับเครื่องหมายอะไร นอกเหนือไปจากเกรค ③ กลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์อย่างอิสระ (Free Comments) จะได้รับ

คำวิพากษ์ตามที่รัฐสภาสมควรที่จะให้ตามผลงาน ⁽³⁾ กลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์อย่างเฉพาะเจาะจง (Specified Comments) จะได้รับคำวิพากษ์ตามรูปแบบที่ผู้ทดลองได้สร้างขึ้นตามระดับเกรด และกลุ่มนี้ได้รับคำที่เป็นเชิงเร้าใจด้วย การทดสอบครั้งต่อมาครูจะบอกคะแนนที่นักเรียนได้ให้นักเรียนทราบ คะแนนนี้เป็นเกณฑ์ใช้ในการค้นหาอิทธิพลของการวิพากษ์ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. กลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์อย่างอิสระ ได้รับคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับคำวิพากษ์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์อย่างอิสระ กับกลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์อย่างเฉพาะเจาะจง ได้รับผลไม่แตกต่างกัน

2. เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 12 โรงเรียน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3. เมื่อเปรียบเทียบตามระดับชั้น คือ ระดับ 7 ถึง 12 ไม่ปรากฏว่าการวิพากษ์จะส่งผลแตกต่างกันระหว่างระดับชั้น แต่ดาเปรียบเทียบระหว่างชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิพากษ์จะมีอิทธิพลต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะตอบสนองการวิพากษ์ของครูไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ค.ศ. 1974 สโคเฮน และเคร (Austin, 1976 : 60 citing Schoen and Krey) นำวิธีการศึกษาของเพจมาใช้ทดลองกับนักศึกษาครูที่เรียนคณิตศาสตร์สองห้องเรียน ใ้กลุ่มตัวอย่างทำกรบ้าน แล้วครูตรวจให้คะแนน โดยกลุ่มหนึ่งครูเขียนคำวิพากษ์การบ้านลงไปด้วย ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งไม่มีการเขียนคำวิพากษ์ ใช้เวลาในการทดลองสามเดือนเมื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

ค.ศ. 1976 ออสติน (Austin, 1976 : 159 - 164) ได้ศึกษาการทดลองของเพจอย่างจริงจัง และได้นำการวิพากษ์การบ้านมาศึกษา เพื่อคว้าเวลาที่ครูต้องสูญเสียไปในการตรวจการบ้าน มีคุณค่าเพียงพอหรือไม่ โดยใช้ครูประจำการในโรงเรียนมัธยมศึกษาและประถมศึกษาจำนวนหกคน นักเรียนเก้าห้องเรียน คือ ห้องเรียนเลขคณิตในเกรด 4 จำนวนหนึ่งห้องเรียน ห้องเรียนคณิตศาสตร์ทั่วไปในเกรด 9 จำนวนสามห้องเรียน ห้องเรียนพีชคณิตในเกรด 9 จำนวนสี่ห้องเรียน ห้องเรียนเรขาคณิตในเกรด 10 จำนวนหนึ่งห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 222 คน สุ่มเข้ากลุ่มที่มีการตรวจเชิงวิพากษ์ และกลุ่มที่มีการตรวจไม่วิพากษ์ โดยเอาระดับคะแนน

ในภาคเรียนที่ผ่านมา มาเรียงตามลำดับ จับคู่ที่ 1 กับที่ 2 ที่ 3 กับที่ 4 อย่างนี้เรื่อยไปจนได้

111 คู่ สุ่มแต่ละคู่เข้ากลุ่มทดลอง ทดสอบความแตกต่างของกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความ

แปรปรวนสองทาง แบบไม่เป็นพาราเมตริก (Non-Parametric Two Way Analysis of Variance)

ใช้เวลาในการทดลองหกสัปดาห์ กลุ่มที่ได้รับการตรวจไม่วิพากษ์จะได้รับการตรวจโดยครูทำเครื่องหมาย

ผิดสำหรับข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้อง แล้วให้ระดับคะแนน (grade) กลุ่มที่มีการ

ตรวจเชิงวิพากษ์นั้น จะได้รับระดับคะแนน เครื่องหมายบอกถูกผิด และมีการวิพากษ์ของครู ถ้านักเรียน

ทำผิด ครูก็จะทำเครื่องหมายครั้งที่ผิด แล้วก็บอกว่าแก่อะไร ถ้านักเรียนทำถูก ครูก็จะไม่ข้าม

ให้ ถ้านักเรียนทำไม่ได้ก็เท่าที่รู้ภาคหวัง นักเรียนก็จะได้รับการเร้าให้ทำดีขึ้นในโอกาสหน้า การบ้าน

เหล่านี้ อาจจะมีการวิพากษ์มากกว่าหนึ่งแห่ง ตามที่ครูเห็นสมควร ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์

ความแปรปรวนสองทางแบบไม่เป็นพาราเมตริก ผลปรากฏว่า นักเรียนในเก้าห้องเรียนนั้น กลุ่มที่ได้รับ

การวิพากษ์การบ้าน กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการวิพากษ์การบ้าน มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

.05 เพียงสองห้องเรียนเท่านั้น คือ ห้องที่เรียนคณิตศาสตร์ทั่วไปในเกรด 9 และเรชาคณิตในเกรด

10 โดยกลุ่มที่ได้รับการวิพากษ์จะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการวิพากษ์ และเมื่อคำนวณหาโดย

การจับคู่ 111 คู่ ปรากฏว่ากลุ่มที่ได้รับการวิพากษ์ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการวิพากษ์

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการศึกษาของออสติน มีอาจจะสรุปได้ว่า การวิพากษ์จะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้มากกว่า

การไม่วิพากษ์ เพราะมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงสองห้องเรียน อีกเจ็ดห้องไม่มีนัยสำคัญ

ออสตินได้อธิบายผลว่าที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มเรชาคณิตก็เพราะว่า การบ้านใน

กลุ่มนี้จะให้นักเรียนพิสูจน์ความหมาย นักเรียนจะใช้การวิพากษ์ เป็นการอธิบายว่าทำไมการพิสูจน์

ของตนจึงผิด การตรวจแก้ถูกผิดให้ข้อมูลน้อยเกินไปที่นักเรียนจะเข้าใจความบกพร่อง การปรากฏ

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มคณิตศาสตร์ทั่วไป อาจเนื่องมาจากนักเรียนมองเห็นการวิพากษ์

เป็นสิ่งที่ประโยชน์และเป็นแรงจูงใจในการปรับปรุงผลงานของเขา แต่ในกลุ่มคณิตศาสตร์ทั่วไปอีก

สองห้องเรียนก็ไม่มีควมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในเกรด 4 ก็ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญ ออสตินจึงเสนอให้มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก

การศึกษาสโคโนและเศรนั้น ไม่ปรากฏว่ากลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์การบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับคำวิพากษ์การบ้าน ส่วนการศึกษาของออสตินใช้กลุ่มทดลองเก่า หองเรียน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์การบ้านแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับคำวิพากษ์เพียงสองหองเรียนเท่านั้น คือเจ็ดหอง ไม่ปรากฏความแตกต่าง แต่การทดลองของเพจ ซึ่งได้ทดลองก่อนออสติน 18 ปี คือ เพจ ทดลองใน ค.ศ. 1958 ออสตินทดลองใน ค.ศ. 1976 และงานที่เพจทำการทดลองก็เป็นงานเกี่ยวกับการทดสอบ ซึ่งแตกต่างไปจากการบ้าน ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์แบบทดสอบมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับคำวิพากษ์

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาผลของการให้คำวิพากษ์การบ้าน ซึ่งเป็นงานลักษณะเดียวกับของ สโคโน และเศร และของออสติน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้านเชิงวิพากษ์ และกลุ่มที่ได้รับการตรวจไม่วิพากษ์ไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สุ่มมาจำนวน 160 คน เพื่อเข้ารับการทดลอง ตามแผนการวิจัย แบบ 2 x 2 Variable Factorial Design จะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างตามแผน 2 x 2 Variable Factorial Design

	ตรวจเชิงวิพากษ์	ตรวจไม่วิพากษ์	รวม
การบ้านเป็นระยะ	40	40	80
การบ้านรวมยอด	40	40	80
รวม	80	80	160

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. วาจก
 - 1.1 ประโยคกาลปัจจุบัน
 - 1.2 ประโยคอดีตกาล
 - 1.3 ประโยคอนาคตกาล
2. การรายงานประโยคคำพูด
 - 2.1 รายงานประโยคคำพูดที่เป็นคำสั่ง
 - 2.2 รายงานประโยคคำพูดที่เป็นบอกเล่า

2.3 รายงานประโยคคำพูดที่เป็นคำถาม

3. ประโยคเงื่อนไข

3.1 แบบที่ 1

3.2 แบบที่ 2

3.3 แบบที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การบ้าน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. การบ้าน

1.1 ศึกษาตำราภาษาอังกฤษต่าง ๆ เรื่อง วาจก การรายงานประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข

1.2 นำเนื้อหาเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบฝึกหัดการบ้าน เรื่องละสามชุด ชุดละประมาณ 20 ข้อ ลักษณะของการบ้านเป็นแบบให้เปลี่ยนประโยคตามรูปแบบที่กำหนดให้เลือกเติมกริยาลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ให้แก่ประโยคที่ผิดให้ถูกต้อง ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1.3 นำการบ้านที่สร้างขึ้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเล็ก ๆ 20 คน เพื่อคัดเลือกการบ้านใหม่ที่มีความยากง่ายที่เหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ตัดสิน 80 เปอร์เซ็นต์

1.4 นำการบ้านนั้นมาปรับปรุงแก้ไขเฉพาะข้อที่มีลักษณะเหมาะสมไว้ชุดละ 15 ข้อ เพื่อใช้ในการทดลอง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา เรื่อง วาจก การถอดประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข

2.2 สร้างตารางข้อสอบ

2.3 เขียนข้อความ

2.4 นำข้อสอบนั้นไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521
โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 80 คน

2.5 ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan : 1952)

2.6 นำแบบทดสอบนั้นมาปรับปรุง โดยพิจารณาว่าข้อใดมีค่าใกล้เคียงกับค่าอำนาจ
จำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 (กรมวิชาการ 2519 :
96) คัดเลือกไว้ 60 ข้อ และปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง โดยทดสอบกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2521
จำนวน 109 คน ปรากฏว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .21 - .81 ค่าอำนาจ
จำแนกตั้งแต่ .21 - .56

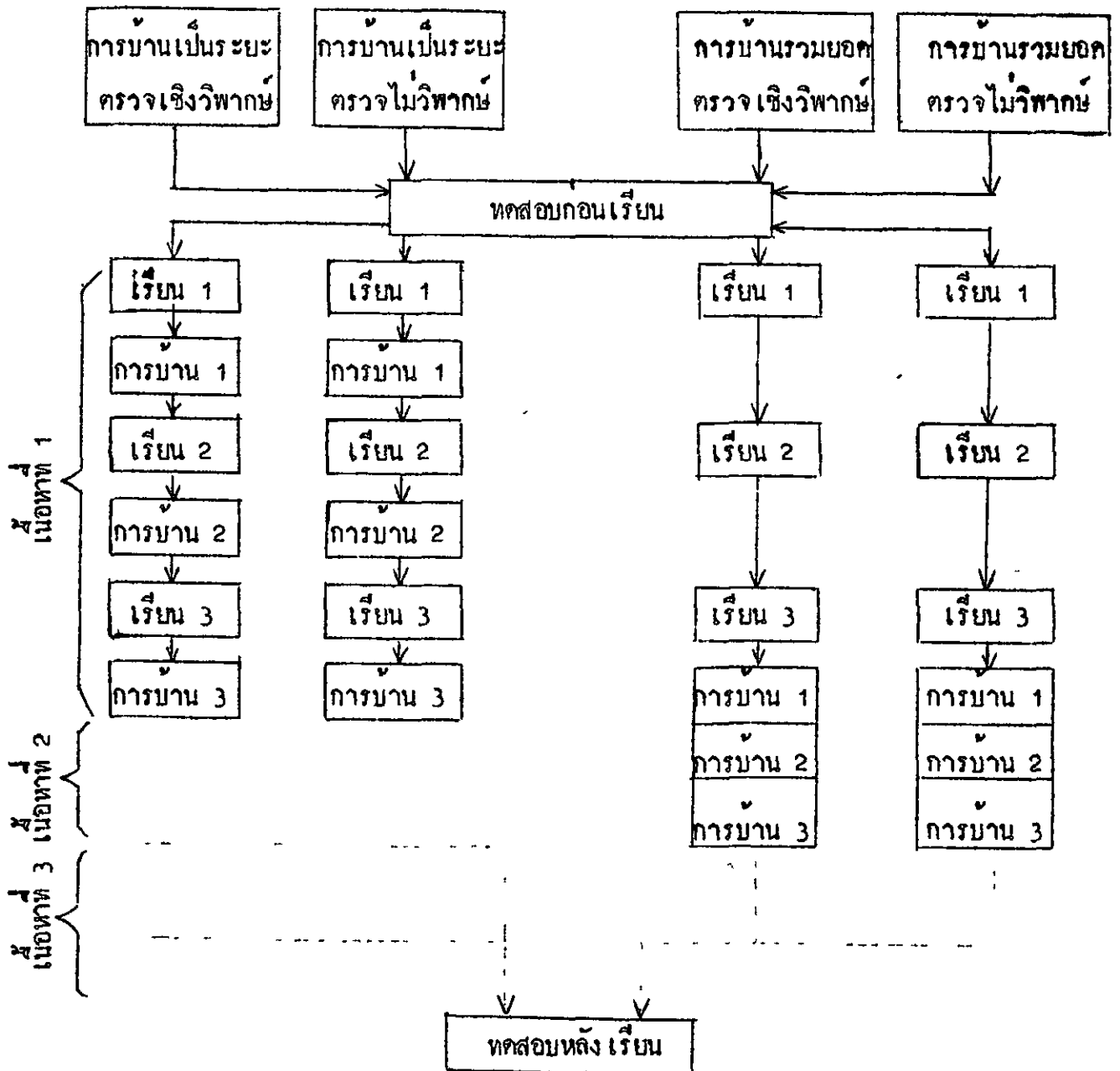
2.8 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ พอล ฮอร์ส (บุญเชิด
ภิญโญอินตพงษ์ 2521 : 294 อ้างอิงมาจาก Paul Horst 1953)

✓ การดำเนินการทดลอง

1. ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วัดความสามารถของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้ารับการทดลอง
2. ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างควบเนื้อหาและวิธีการเดียวกัน เมื่อจบคาบเวลาเรียน (50 นาที) นักเรียนที่เป็นกลุ่มฝึกเป็นระยะจะได้รับการบ้านหนึ่งครั้ง ส่วนกลุ่มที่ฝึกควบคุมจะได้รับการบ้านหลังจากจบคาบเรียนแต่ละเรื่อง คือ เรียนสามคาบ จะได้การบ้านหนึ่งครั้ง
3. ชี้แจงกับกลุ่มทดลองเรื่องการให้การบ้าน
 - 3.1 ความมุ่งหมาย เพื่อพบทบทเรียนที่เรียนไปแล้วในชั่วโมงเรียน เพื่อฝึกทักษะใช้สิ่งที่เรียนไป เพื่อสร้างนิสัยในการทำงานด้วยตนเอง เพื่อให้รู้จักวางแผนการใช้เวลา
 - 3.2 การทำการบ้าน ให้ทำด้วยตนเอง ให้จับเวลาที่ทำ กำหนดส่งเข้าวันรุ่งขึ้น

4. ตรวจสอบการบ้าน ตรวจสอบคุณภาพสำหรับกลุ่มที่ไม่วิพากษ์ กลุ่มที่ได้รับคำวิพากษ์นั้นนอกจากทำเครื่องหมายคุณภาพแล้ว ครูเพิ่มเติมคำวิพากษ์ด้วย

5. หลังจากสิ้นสุดการทดลอง ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักเรียนทั้งสี่กลุ่ม

ภาพประกอบ 1 แผนผังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าแบบทดสอบ คำตอบที่ถูกต้องให้คะแนนข้อละหนึ่งคะแนน ส่วนคำตอบที่ผิดให้ 0 คะแนน
2. หาค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสองห้อง
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการทดลองของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการให้การบ้านเป็นระยะกับการบ้านรวมยอด วิธีการตรวจเชิงวิพากษ์ และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการบ้านกับการตรวจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

1.2 หาค่าความแปรปรวน

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควยวิธีการของ พอล ฮอร์ส (บุญเจ็ก วิทยุคุณนันทพงษ์ 2521 : 294 อ้างอิงมาจาก Horst, 1953)

$$r_{tt} = \left[\frac{s_t^2 - pq}{s_m^2 - pq} \right] \frac{s_m^2}{s_t^2}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 p แทน ความยากง่ายของแต่ละข้อ

- q แทน $1 - p$
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้
 S_m^2 แทน ความแปรปรวนสูงสุดที่อาจจะเป็นไปได้ของคะแนนที่สอบได้
 แทน $2z_{1p} - \bar{X}(1 + \bar{X})$
 1 แทน ลำดับที่ความง่ายไปหายาก

3. หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้ตารางสำเร็จของ จุง เตห์ ฟาน (Chung-Teh Fan. 1952)

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนดำเนินการทดลองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังจากการทดลองของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มด้วย t-test (Ferguson. 1971 : 154)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{[N\sum D^2 - (\sum D)^2] / N - 1}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าวิกฤตที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
 $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างกำลังสองของคะแนนแต่ละคน
 N แทน จำนวนคน

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการให้การบ้านเป็นระยะกับการบ้านรวมยอด วิธีการตรวจเชิงวิพากษ์กับไม่วิพากษ์ และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการบ้านกับการตรวจ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (Two-Way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_A}{MS_w}$$

(Glass and Stanley. 1970 : 401 - 445)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนที่แต่ละคนทำแบบทดสอบได้
ΣX^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนที่แต่ละคนทำแบบทดสอบได้
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนสอนกับหลังสอน
ΣD^2	แทน	ผลรวมของผลต่างกำลังสองของคะแนนก่อนสอนกับหลังสอน
A	แทน	ประเภทของการบ้าน
B	แทน	ประเภทของการตรวจ
DC	แทน	กลุ่มนักเรียนที่ทำการบ้านเป็นระยะ ตรวจเชิงวิพากษ์
DNC	แทน	กลุ่มนักเรียนที่ทำการบ้านเป็นระยะ ตรวจไม่วิพากษ์
MC	แทน	กลุ่มนักเรียนที่ทำการบ้านรวมยอด ตรวจเชิงวิพากษ์
MNC	แทน	กลุ่มนักเรียนที่ทำการบ้านรวมยอด ตรวจไม่วิพากษ์
SS	แทน	ผลบวกกำลังสอง
MS	แทน	รายเฉลี่ยกำลังสอง
W	แทน	ค่าภายใน
df	แทน	degree of freedom
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤต t-distribution
F	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤต F-distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยเรียงตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสอบก่อนดำเนินการทดลองกับคะแนนเฉลี่ย ภายหลังจากทดลองของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t-test

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการให้การบ้านเป็นระยะกับการบ้านรวมยอด วิธีการตรวจเชิงวิพากษ์กับไม่วิพากษ์ และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการบ้านกับการตรวจ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสอบก่อนดำเนินการทดลองกับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง เพื่อศึกษาว่าการทดลองครั้งนี้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนสอบก่อนดำเนินการทดลองเปรียบเทียบกับคะแนนสอบภายหลังการทดลองในแต่ละกลุ่ม ปรากฏผลดัง

ตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสอบก่อนดำเนินการทดลองกับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	การทดสอบ	X	X ²	D	D ²	t
DC	ก่อนการทดลอง	639	10829	222	1972	8.0589 *
	หลังการทดลอง	861	19239			
DNC	ก่อนการทดลอง	826	18462	255	2499	8.5000 *
	หลังการทดลอง	1081	31389			
MC	ก่อนการทดลอง	677	11987	495	7243	14.6220 *
	หลังการทดลอง	1192	36303			
MNC	ก่อนการทดลอง	734	14538	263	2761	8.0847 *
	หลังการทดลอง	997	26715			

$$t(.01, df 39) = 2.704 \quad * \text{ มีนัยสำคัญทางสถิติ}$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง DC, DNC, MC, MNC สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนดำเนินการทดลอง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าผลจากการทดลองโดยให้นักเรียนทำการบ้านเป็นระยะทำการบ้านรวมยอด ครูตรวจด้วยวิธีการวิพากษ์และไม่วิพากษ์ สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการให้การบ้านเป็นระยะกับการให้การบ้านรวมยอด วิธีการตรวจเชิงวิพากษ์กับไม่วิพากษ์ และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการบ้านกับประเภทของการตรวจ

เพื่อทดสอบสมมติฐานจึงได้นำเอาผลต่างของคะแนนสอบก่อนทดลองกับคะแนนสอบหลังการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (Two-Way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่าง D กับ M, C กับ NC และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทการบ้านกับการตรวจ

Source of Variation	df	SS	MS	F
A	1	518.4	518.4	.141
B	1	230.4	230.4	.062
A x B	1	1005.7	1005.7	2.74
W	156	3669.15	3669.15	
Total	159	1447.95		

$$F(.05, df 1, 156) = 3.84$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 ปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ทำกรบ้านเป็นระยะกับกลุ่มที่ทำกรบ้านรวมยอดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = .141$) แสดงว่า การบ้านเป็นระยะและการบ้านรวมยอด ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่แตกต่างกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้านเชิงวิพากษ์กับกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้านไม่วิพากษ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = .062$) แสดงว่า การตรวจเชิงวิพากษ์และไม่วิพากษ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่แตกต่างกัน

3. ประเภทของการบ้านและการตรวจ มีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 2.74$) แสดงว่า ประเภทการบ้านและวิธีการตรวจไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ทำกรบ้านเป็นระยะ กับกลุ่มนักเรียนที่ทำกรบ้านรวมยอด
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการตรวจกรบ้านเชิงวิพากษ์ กับกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการตรวจกรบ้านแบบไม่วิพากษ์
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของกรบ้านกับการตรวจที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 160 คน จัดเข้ารับการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ 2 x 2 Variable Factorial Design

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้สำหรับทดลอง ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่องวาก การรายงาน ประโยคคำพูด ประโยคเงื่อนไข
2. กรบ้าน เรื่องวาก การรายงานประโยคคำพูด ประโยคเงื่อนไข

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 สร้างและหาคุณภาพขอ เครื่องมือ
- ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลอง
- ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ดำเนินการ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มก่อนทำการทดลอง
2. ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการดังนี้
 - 2.1 สอนกลุ่มตัวอย่างด้วยเนื้อหาและวิธีการ เกี่ยวกับเมื่อจบคาบเวลาเรียน (50 นาที) นักเรียนที่เป็นกลุ่มฝึกเป็นระยะจะได้รับการบ้าน 1 ครั้ง ส่วนกลุ่มที่มีการฝึก รวมยอด จะได้รับการบ้านหลังจากเรียนจบแต่ละเรื่อง คือเรียน 3 คาบ จะได้รับการบ้าน 1 ครั้ง
 - 2.2 ตรวจการบ้าน ตรวจถูกผิดสำหรับกลุ่มที่ไม่วิพากษ์ ส่วนกลุ่มที่ได้รับ คำวิพากษ์นั้น นอกจากทำเครื่องหมายถูกผิดแล้ว ครูเพิ่มคำวิพากษ์ด้วย
 - 2.3 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ภายหลังจากการทดลอง สิ้นสุดลง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ก่อนทำการทดลองและภายหลังจากการทดลอง ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มด้วย $t - test$

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการให้การบ้านเป็นระยะกับการบ้านรวมยอด วิธีการตรวจเชิงวิพากษ์กับตรวจไม่วิพากษ์ และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการบ้านกับการตรวจ โดยนำเอาผลต่างของคะแนนสอบก่อนทดสอบ กับคะแนนหลังการทดลอง มาวิเคราะห์ โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ กับกลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอด ไม่แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้านเชิงวิพากษ์ กับกลุ่มที่ได้รับการตรวจการบ้านไม่วิพากษ์ ไม่แตกต่างกัน
3. ประเภทของการบ้าน และวิธีการตรวจ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

อภิปรายผล

1. จากความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าที่ต้องการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ทำการบ้านเป็นระยะกับกลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอด เพื่อจะนำมาพิจารณาว่า การบ้านประเภทใดที่จะส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อันจะได้ยึดเป็นแนวทางในการให้การบ้านแก่นักเรียนต่อไป ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ กับกลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอดไม่แตกต่างกัน

แบบฝึกหัดการบ้านที่ให้นักเรียนฝึก ส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดที่ต้องอาศัยการคิด เป็นสำคัญ นักเรียนจะต้องใช้สติปัญญาในการปริวรรต (Transform) ประโยคจากรูปหนึ่ง

ไปเป็นอีกรูปหนึ่งได้ ในการตีความหมายของประโยค ในการค้นหาและแก้ไขส่วนบกพร่อง
ไปประโยค การฝึกที่ต้องใช้สติปัญญาอย่างนี้ การฝึกแบบรวมยอดจะให้ผลดีกว่าการฝึกเป็นระยะ
(Hilgard. 1962 : 313) การทดลองครั้งนี้ กลุ่มที่ทำกรบ้านรวมยอดได้รับการบ้าน
หลังจากที่ครูสอนจบเนื้อหา 3 ตอนพร้อมกัน นักเรียนมองเห็นความต่อเนื่อง ความแตกต่าง
และความคล้ายคลึงของแบบฝึกหัดทั้ง 3 ตอน 3 เรื่อง ในเนื้อหาเดียวกัน ความต่อเนื่องนี้
บรูเนอร์ (Sprinthall and Sprinthall. 1974 : 237 citing Bruner)
ได้เน้นว่ามีความสำคัญต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามกลุ่มที่ทำกรบ้านเป็นระยะก็ได้
เปรียบกลุ่มที่ทำกรบ้านรวมยอดในเรื่องความสั้นของแบบฝึกหัดที่ฝึกแต่ละครั้ง

นักเรียนในกลุ่มที่ฝึกเป็นระยะได้รับการบ้านซึ่งครูแบ่งเป็นตอน ๆ เพื่อให้ฝึก
หลังจากจบบทเรียนแต่ละคาบ นักเรียนในกลุ่มนี้ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการทำกรบ้าน
แต่ละครั้ง ทำให้ไม่เกิดการเบื่อหน่าย และไม่หมดแรงจูงใจในขณะที่ทำกรบ้านนั้น ดังที่
คลาร์ก และสตาร์ (Clark. and Star. 1970 : 264 - 265) ได้กล่าวถึงความ
ได้เปรียบในการฝึกเป็นระยะเอาไว้ว่า "คนเรามีแรงจูงใจ และความพยายามในระดับสูง
เพียงช่วงเวลาสั้นก่อนที่จะเกิดการเหนื่อยล้า การฝึกในช่วงสั้น ผู้ฝึกสามารถทำแบบฝึกหัด
ได้ใกล้เคียงกับระดับความสามารถสูงสุดของเขา ด้วยวิธีการนี้ผู้ฝึกจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการฝึก
ความสั้นของแบบฝึกหัดคว้ายโอกาสสำหรับพัก ช่วยไม่ให้ผู้เรียนฝึกผิด ๆ เมื่อเกิดอาการ
เหนื่อย"

อีกประการหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มที่ฝึกเป็นระยะคือ กลุ่มนี้ได้รับการบ้าน
หลังจากเรียนจบแต่ละคาบ ซึ่งเป็นการให้นักเรียนได้ทบทวนทันทีหลังจากเรียน การทบทวนทันที
จะช่วยป้องกันการลืมที่มักจะเกิดขึ้นหลังจากเรียนจบ ดังการทดลองของ สปีทเซอร์ (Koleswik.
1970 : 228 citing Spitzer) สปีทเซอร์ แบ่งนักเรียนจำนวน 1,000 คน ออกเป็น
2 กลุ่มเท่า ๆ กัน แล้วให้การทดสอบทบทวนสั้น ๆ พบว่ากลุ่มที่มีการทบทวนทันทีหลังจากเรียนไป

ลิมเพียง 2 เปอร์เซ็นต์ หลังจากหนึ่งวันและหลังจากนั้นหนึ่งอาทิตย์ลิมไป 17 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มที่ไม่ได้ทบทวนลิมไป 44 เปอร์เซ็นต์ หลังจากการเรียนหนึ่งวัน และ 67 เปอร์เซ็นต์ หลังจากการ เรียนหนึ่งสัปดาห์ การค้นพบนี้เสนอแนะว่าการทบทวนทันทีหลังจากเรียนจะช่วย ป้องกันการลิมที่มักจะเกิดขึ้นหลังจากเรียนจบ แต่การทดลองของสมิทเซอร์ เป็นเรื่องของการ ทดสอบ ลักษณะงานยอมค่าจากการทำการบ้าน ในการทดสอบนั้นนักเรียนไม่มีโอกาส ได้เปิดตำราศึกษา ส่วนการทำการบ้านนั้นนักเรียนสามารถค้นคว้าจากที่ใดก็ได้ขอความช่วยเหลือ ใดๆ ได้ การลิมระหว่างฝึกจึงไม่มีปัญหาแต่อย่างใด ตรงกันข้ามการที่นักเรียนได้ทบทวนเรื่อง ที่เรียนพร้อมกันที่เดียวสามเรื่อง จะยิ่งส่งเสริมความจำของนักเรียนมากกว่า การฝึกเป็นระยะ นักเรียนจะจำได้เป็นตอน ๆ นักเรียนอาจจะลิมของเก่า เพราะจำของใหม่หรือจำของใหม่ไม่ได้ เพราะความจำเก่า ๆ ชัดขวางตามหลักการจำการลิมที่ว่า "ลิมของเก่าเพราะเรียนของใหม่ หรือสิ่งที่เรียนไว้ก่อน ทำให้จำของใหม่ได้ยาก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจดจำของเก่าได้ดีมาก และ สิ่งที่เรียนไว้ก่อนนั้นมีความคล้ายคลึงกับของใหม่ จนกระทั่งแยกไม่ออกว่าเป็นลักษณะของสิ่งเก่า หรือสิ่งใหม่" (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2518 : 69)

จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ฝึกฝนเป็นระยะและฝึกทบทวนบ่อยไม่มีกลุ่มใดได้เปรียบหรือเสียเปรียบ ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้เห็นว่าสอดคล้องกับการสรุปของ อันเดอร์วูด (Underwood, 1966 : 319) และเป็นไปตามการค้นคว้ารายงานของ เดอเซคโค (De Cecco, 1968 : 286 - 287) ที่ว่า งานอื่นที่ไม่ใช่งานทางทักษะกลไก การฝึกเป็นระยะและการฝึกทบทวนบ่อย ไม่ผลไม่แตกต่างกัน

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการตรวจ เชิงวิพากษ์ กับกลุ่มที่ได้รับการตรวจไม่วิพากษ์ ไม่ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของสโคเอน และเคร (Austin, 1976 : 60 citing Schoen, and Krey) และเป็นไปตามการสรุปของออสติน (Austin, 1976 : 160) ที่ว่า "การวิพากษ์มิได้มีผลต่อผู้เรียนเหมือนกันทุกวัย" การทดลองครั้งนี้กลุ่มที่วิจัย เป็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ปรากฏว่าการวิพากษ์จะมีผลต่อนักเรียนมากกว่าการไม่วิพากษ์ ทั้งนี้เพราะ "นักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่มีพลังงานมาก มีความกระตือรือร้นมาก สามารถใช้ความคิดของตนเองได้อย่างมีเหตุผล วัยนี้ใฝ่ซื่อว่ามีความคิดดี คือรู้จักวิจารณ์ตนเอง พยายามรู้จักตนเอง พยายามชักเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ" (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2518 : 69) ถึงแม้ครูจะตรวจเพียงถูกผิดไม่ได้ให้คำวิพากษ์ นักเรียนก็สามารถจะค้นหาตัวเองว่าผิดอย่างไร ที่ถูกควรจะเป็นอย่างไร การเรียนรู้อย่างนี้นักเรียนได้ช่วยเหลือตัวเองอย่างเต็มที่ เป็นผู้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ การที่ได้คิดตนเองจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่เสียเปรียบกลุ่มที่ครูเป็นผู้มีบทบาทคอยชี้แนะให้ บางครั้งการที่ครูใช้เวลาเขียนคำวิพากษ์ผลงานของนักเรียนก็อาจจะเป็นการสูญเสียเวลาอันมีค่าของครู ถ้านักเรียนขาดความสนใจที่จะอ่านคำวิพากษ์นั้น โดยครูแต่เพียงให้ทราบถูกผิด เกี่ยวกับเรื่องนี้ ควิสเซนเบอร์รี่ (Quisenberry, James) ได้กล่าวบรรยายไว้ ณ ห้อง 222 เวลา 9.00 - 12.00 น. วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2523 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ว่า นักเรียนนั้นเมื่อได้รับคะแนนหลังจากได้รับงานคืนแล้ว นักเรียนจะดูเฉพาะคะแนน ถูกผิดเท่านั้น นอกนั้นไม่สนใจเลย

3. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ไม่ปรากฏว่าประเภทของการบ้านและการตรวจจะมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ ตรวจเชิงวิพากษ์ กลุ่มที่ทำการบ้านเป็นระยะ ตรวจไม่วิพากษ์ กลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอด ตรวจเชิงวิพากษ์ และกลุ่มที่ทำการบ้านรวมยอด ตรวจไม่วิพากษ์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะงาน และผู้เรียนมีส่วนทำให้ข้อได้เปรียบเสียเปรียบใน 4 กลุ่ม ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

นักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม ได้รับการบ้านที่มีโจทย์ปัญหาเหมือนกัน ปริมาณการบ้านที่ได้รับเท่ากัน ต่างกันแต่ว่า นักเรียน 2 กลุ่ม ได้รับการบ้านเป็นระยะ ๆ ครั้งละ 15 ข้อ รวม 3 ครั้ง 45 ข้อ ต่อ 1 เนื้อหา อีก 2 กลุ่มได้รับการบ้านครั้งละ 45 ข้อ การบ้านเหล่านี้เป็นการให้เพื่อ

ทบทวนเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียน 2 กลุ่มที่ทำกาบ้านเป็นระยะ จะได้ทราบผลการฝึกหัดทบทวนของตนเป็นระยะ ๆ นักเรียน 2 กลุ่ม ที่ทำกาบ้านรวมยอด ได้รับทราบผลงานสัปดาห์ละครั้ง

การที่กลุ่มทำกาบ้านเป็นระยะทราบผลงานทีละตอน นับว่าเป็นการดีในแง่ที่ว่านักเรียนทราบผลถูกผิดของบทเรียนทีละตอน เมื่อจะเริ่มเรียนตอนใหม่ก็ได้ทราบผลงานเก่า กลุ่มที่ได้รับการตรวจเชิงวิพากษ์ก็อาศัยคำวิพากษ์ของครูเป็นแนวทางในการปรับปรุงตัว กลุ่มที่ไม่ได้รับคำวิพากษ์ก็ทราบผลถูกผิด เมื่อได้รับงานตอนใหม่ก็มีโอกาสได้ย้อนกลับไปทบทวนของเก่าเพื่อมิให้พลาดผิดซ้ำอีก ใช้เวลาในการทบทวนไม่มากเพราะเนื้อหาสั้น นักเรียนไม่เกิดการเบื่อหน่าย แต่ก็เสียในแง่ที่ว่านักเรียนอาจจะเกิดการขัดแย้ง ความรู้เก่าอาจจะทำให้ความรู้ใหม่สับสน ความรู้ใหม่ทำให้ลืมความรู้เก่า ส่วนกลุ่มที่ทำกาบ้านรวมยอด ใช้เวลาในการทบทวนมากกว่า แต่เด็กในวัยนี้มีความสนใจในการทำงานนาน และแบบฝึกหัดที่ให้ทำก็ไม่ยากเกินไปที่จะลดความสนใจของนักเรียน เพราะได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความง่ายพอสมควรก่อนแล้วจึงจะให้เด็กฝึกหัด และสัปดาห์หนึ่งครูก็ให้กาบ้านเพียงครั้งเดียว ย่อมถึงความสนใจและความพยายามที่จะทำงานของนักเรียนไว้ได้ เมื่อครูตรวจให้นักเรียนก็ได้ทราบผลการกระทำของตนเองตั้งแต่ตนจนจบเนื้อหา มองเห็นผลต่อเนื่องกัน ทราบว่าเนื้อหาทั้งหมดตนเองยังบกพร่องในเรื่องใด และเรื่องใดตนเองเข้าใจถูกต้องแล้ว การรู้ผล เป็นระยะและการรู้ผลรวมยอดจึงไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการพิจารณาเกี่ยวกับการให้กาบ้าน โดยพิจารณาในการให้นักเรียนทำกาบ้านเป็นระยะ หรือทำกาบ้านรวมยอด

ประเภทใดประเภทหนึ่งในเนื้อหาแต่ละเนื้อหาตามความเหมาะสม การบ้านที่ได้รับมาตรวจสอบ ปรับปรุงให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และนักเรียนใช้เวลาในการทำที่บ้านทั้งหมด ในเนื้อหาหนึ่ง ๆ รวมแล้วไม่เกินสองชั่วโมง ครูจะให้การบ้านหลังสอนเสร็จแต่ละคาบ หรือจะชะลอการให้จนกว่าจะจบเนื้อหา ผลที่ได้ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ในวันที่นักเรียนต้องทำการบ้านวิชาอื่นมากอยู่แล้ว ในวันที่นักเรียนไม่ควรให้การบ้านวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอีก ควรชะลอไปให้รวมยอดในวันที่นักเรียนไม่มีหรือมีการบ้านวิชาอื่นน้อย ก็ย่อมจะทำได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะได้วางแผนปรึกษากับครูผู้สอนวิชาอื่นด้วยว่าวันไหนใครจะทำการบ้านมากน้อยแค่ไหน จะได้สมดุลกัน เพื่อให้ภาระในการทำการบ้านของนักเรียนหนักมากเกินไป จนนักเรียนเกิดการเบื่อหน่ายไม่อยากทำการบ้าน และไม่อยากเรียนในที่สุด

ในเรื่องเกี่ยวกับการตรวจการบ้านนั้น การตรวจเพียงแต่ให้นักเรียนทราบว่าข้อใดผิด ข้อใดถูก ไม่มีการวิพากษ์ เป็นการประหยัดเวลาของครู เวลาส่วนที่เหลือครูอาจจะได้ค้นคว้าหาวิธีการและทักษะในการสอนเพิ่มเติมได้ ถึงแม้ว่าวิธีการตรวจแบบนี้จะไม่แตกต่างจากการตรวจเชิงวิพากษ์ ครูก็ไม่ควรยึดถือการตรวจแบบไม่วิพากษ์แนวทางเดียวตลอดไป เพราะบางกรณีนักเรียนไม่อาจจะช่วยเหลือตนเองในการแก้ไขส่วนบกพร่องได้ เช่นในกรณีที่การบ้านนั้นเป็นการให้นักเรียนตอบคำถาม นักเรียนใช้ไวยากรณ์ถูกต้อง แต่ความหมายเผลอโยคไม่ได้ความ การที่ครูตรวจแต่เพียงทำเครื่องหมายถูกผิด นักเรียนจะหาจุดบกพร่องของตัวเองไม่พบ กรณีอย่างนี้ครูจะต้องตรวจแบบวิพากษ์ ฉะนั้นในแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ครูอาจจะใช้วิธีการตรวจทั้งสองอย่าง โดยพิจารณาว่าโจทย์ปัญหาข้อใดที่นักเรียนหาคำตอบที่ถูกต้องด้วยตนเองได้ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจแบบวิพากษ์ หรือครูอาจจะตรวจแบบไม่วิพากษ์ในครั้งแรก แล้วให้นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดมาส่ง เมื่อตรวจงานที่นักเรียนแก้แล้วครูยังพบความผิดพลาดอยู่อีก ครูก็ตรวจแบบวิพากษ์ในครั้งที่สอง การตรวจแบบนี้เป็นการตอบสนองความต้องการของนักเรียนเป็นอย่างดี คือเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ ครูก็พร้อมจะช่วย จะทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองและควบคุมกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่มด้วยตนเอง การวิจัยครั้งนี้จึงมีอาจวิเคราะห์ให้ลึกไปกว่านี้ได้ หากมีการศึกษาค้นคว้าในทำนองเดียวกันนี้อีก ควรจะขยายกลุ่มตัวอย่าง แล้วเพิ่มตัวแปรอิสระอื่นที่น่าสนใจ อันได้แก่ รัศบีความสามารถของนักเรียน แล้วเพิ่มตัวแปรอิสระอื่นที่น่าสนใจ อันได้แก่ รัศบีความสามารถของนักเรียน รัศบีชั้น และลักษณะนิสัยในการเรียน เพื่อความสมบูรณ์ในการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้ผู้ศึกษาอาจจะจัดให้มีการอบรมครูหลาย ๆ คนเพื่อทำการทดลองในเนื้อหาเดียวกัน ภายในเวลาเดียวกัน เพียงแค่สอนต่างกลุ่มกัน เพื่อภาระของผู้ทดลองจะได้ไม่ต้งมากเกินไป

2. หากไม่ต้องการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการบ้านและการตรวจผู้ศึกษาอาจจะเลือกศึกษาเพียงอย่าง เดียว คือจะเลือกศึกษาเฉพาะประเภทของการบ้านหรือประเภทของการตรวจอย่างใดอย่างหนึ่งก็แล้วแต่ความสนใจ โดยเพิ่มตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความคงทนในการจำ ทศนคติของนักเรียน การถ่วงโยงการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับการบ้านกว้าง ไกลออกไป

3. ควรจะได้มีการศึกษาการตรวจการบ้านประเภทอื่นดูบ้าง เช่น การตรวจโดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ การตรวจโดยครูเฉลยคำตอบบนกระดานดำ การตรวจโดยการเลือกสุ่มตรวจเป็นบางคนแล้วนำข้อบกพร่องมาอภิปรายให้นักเรียนทั้งชั้นฟัง.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ การวัดและประเมินผลการศึกษา ทฤษฎีและการประยุกต์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 410 หน้า
- ประเทิน มหาพันธ์ "การให้กรบ้าน" ประชาศึกษา 6 : 237 - 332 มกราคม 2512
- ประสาร มาลากุล ณ อรุณยา "การบ้านในทัศนะของผู้ปกครอง" ศูนย์ศึกษา
3 : 42 - 48 มีนาคม 2508
- ปราณี พงษ์ชาลวิทย์ การไม่ทำการบ้านของนักเรียนตรอกจันทน์วิทยา กรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 54 หน้า อัดสำเนา
- พนอ พัทธระสุภา "การไม่ทำการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดตาก"
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 100 หน้า อัดสำเนา
- ละเมียด ลิ้มอักษร หลักการสอน องค์การค้ำของครูสภา 2505, 302 หน้า
- วิภัทร์ ว่องวานิช ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนวิมุกตอารามพิทยากร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519,
93 หน้า อัดสำเนา
- ศึกษานิกร, กระทรง, กรม-วิชาการ การประเมินผลการศึกษา เอกสารพัฒนาหลักสูตร
ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย 2518, 98 หน้า
- สมสุข ราชนิยม ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 65 หน้า อัดสำเนา
- สุชา จันทน์เฒ และ สุรางค์ จันทน์เฒ จิตวิทยาวัยรุ่น พิมพ์ครั้งที่ 4 แพร่พิทยา
2518, 276 หน้า
- Austin, Joe Dan. "Do Comments on Mathematics Homework Affect Student Achievement ?" School Science and Mathematics. 2 : 159 - 164, February, 1967.

- Austin, Joe Dan and Kathleen A. Austin. "Homework Grading Procedures in Junior High Mathematics Class," School Science and Mathematics. 4 : 296 - 273, April, 1974.
- Butcher, John Edwin. "Comparison of the Effects of Distributed and Massed Problem Assignments on the Homework of Ninth Grade Algebra Assignments on the Homework of Ninth Grade Algebra Students," Dissertation Abstract International. 36 : 6586-7A, April, 1967.
- Cronbach, Lee J. Educational Psychology. 2nd.ed., New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1963. 706 p.
- Clark, Leonard H. and Irving S. Starr. Secondary School Teaching Method. 2nd.ed., London, The Macmillan Company Collier. Macmillan Ltd. 1970. 501 p.
- De Cecco, John P. The Psychology of Learning and Instruction : Educational Psychology. New York, 1980. 800 p.
- Denis, Laurence and Kevin Swick. "How to turn Homework into Home Learning," Teacher. 3 : 42 November 1973.
- Ferson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd.ed., New York, McGraw - Hill, Inc., 1971. 492 p.
- Glass, Gene V. and Julian C. Stanley. Statistical Method in Education and Psychology. New Jersey, Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1970. 596 p.
- Goldstein, Avram, "Does Homework Help ? A Review of Research," The Elementary School Journal. 4 : 216 January, 1960.
- Hedges, William D. "Homework," in The Incyclopedia of Education. Vol.4, p. 679 - 682, ed. by Lee C. Drighton. The Macmillan Company & the Free Press, 1971.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York Harcourt Brace & World Inc., 1962. 678 p.
- Holtzman, Waynett. "Study," in Encyclopedia of Educational Research. 4th. ed., p. 1390, ed. by Robert L. Ebel London, The macmillan Company Collier- Macmillan Ltd., 1969.
- Koleswik, Walter B. Educational Psychology. 2nd. ed., New York McGraw-Hill, Inc. 1970. 531 p.
- Page, Ellis Batten. "Teacher Comments and Student Performance : A Seventy-Four Classroom Experiment in School Motivation," The Journal of Educational Psychology. 49 : 173 - 181, August, 1958.

- Sally, Ova'za. "Homework Exercises," English Language Teaching Journal.
3 : 213, April, 1978.
- Sprinthall, Richard C. and Norman A. Sprinthal. Educational Psychology :
A Developmental Approach. Ontario, Addison Wesley Publishing Company,
1974. 462 p.
- Travers, Robert M.W. Essential of Learning. 3rd. ed., London, Macmillan
Company Collier - Macmillan Limited. 1969. 560 p.
- Underwood, Benton J. Experimental Psychology. 2nd. ed., New York,
Appleton - Century - Crofts. 1966. 678 p.

ภาพผนวก

ภาคผนวก ก.
โครงการทดลอง

โครงการทดลอง

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม การเรียนการสอน	สื่อการสอน
1	ทราบความรู้พื้นฐาน เรื่องวาทกรรม รายงานประโยชน์ คำพูด และเรื่อง ประโยคเงี้ยว	ทดสอบก่อนเรียน	กิจกรรม การเรียนการสอน กลุ่มทดลอง DC , DNC MC และ MNC ตอบแบบ ทดสอบก่อนเรียน	1.แบบทดสอบ จำนวน 60 ข้อ 2.กระดาษ คำตอบแบบ ทดสอบ
2	1.ครูและนักเรียน รู้จักซึ่งกันและกัน 2.ครูให้แนวทางการเรียน และการ ทำแบบฝึกหัด	การสัมภาษระหว่างครูและ นักเรียน	1.ครูให้นักเรียนแนะนำตัว 2.ครูแนะนำตัวเอง 3.ครูและนักเรียนซักถาม สิ่งที่น่าสนใจซึ่งกันและกัน 4.ครูบอกลักษณะนิสัยการ เรียนที่จะช่วยให้เรียน ภาษาอังกฤษได้ดี 5.ครูบอกความมุ่งหมายใน การให้ทำแบบฝึกหัด การบ้าน ตลอดจนการ ปฏิบัติในการทำการบ้าน โดยยกตัวอย่างให้ดู	แบบฝึกหัดการ บ้าน

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการสอน
3	<p>1. นักเรียนสามารถจะเขียนประโยคที่อยู่ในรูปปัจจุบันกาลใดโดยใช้วาจกถูกของ</p> <p>2. นักเรียนสามารถเปลี่ยนประโยคปัจจุบันกาลจาก voice หนึ่ง เป็น voice หนึ่ง ได้ทั้งในรูปประโยคบอกเล่า คำถาม และประโยคปฏิเสธ</p>	<p>active-passive voice in present tense</p> <p>1. He fixes a radio ⇒ A radio is fixed by him.</p> <p>2. He is fixing a radio ⇒ A radio is being fixed by him.</p> <p>3. He has fixed a radio. ⇒ A radio has been fixed by him.</p> <p>4. He has been fixing a radio. ⇒ A radio has been being fixed by him.</p> <p>5. Does he fix a radio ? ⇒ Is a radio fixed by him ?</p> <p>6. He doesn't fix a radio. ⇒ A radio isn't fixed by him.</p>	<p>1. ครูให้ตัวอย่างเปรียบเทียบประโยค active voice กับ passive voice</p> <p>2. นักเรียนบอกความแตกต่างระหว่าง active voice กับ passive voice</p> <p>3. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคในแผนปฎิวที่แจกให้จาก active voice เป็น passive voice และจาก passive voice เป็น active voice โดยการทอปากเปล่า</p> <p>4. ครูให้นักเรียนพิจารณาประโยคในแผนปฎิวแต่ละประโยคว่าผิดอย่างไร โดยให้นักเรียนออกมาแก้ไขในกระดาษคำ</p> <p>5. ให้แบบฝึกตัดการบ้าน 15 ข้อ แก่กลุ่มทดลอง DC และ DNC</p>	<p>1. แผนปฎิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้อง</p> <p>2. การบ้านเรื่องวาจกในปัจจุบันกาล สำหรับกลุ่ม DC และ DNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการสอน
		<p>7. Is he fixing a radio ? => Is a radio being fixed?</p> <p>8. He isn't fixing a radio. => A radio isn't being fixed.</p> <p>9. Has he fixed a radio? => Has a radio been fixed?</p> <p>10. He hasn't fixed a radio. => A radio hasn't been fixed.</p> <p>11. Has he been fixing a radio? => Has a radio been being fixed?</p> <p>12. He hasn't been fixing a radio. => A radio hasn't been being fixed.</p> <p>13. The man who sews that shirt is my uncle. => The man by whom that shirt is sewed is my uncle.</p>		

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการสอน
		<p>14. She gives me a book. I am given a book by her.</p>		
4	<p>1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคในรูปอดีตกาล ได้โดยใจ วาจากถูกของ</p> <p>2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคในรูปอดีตกาล จาก voice หนึ่ง เป็นอีก voice หนึ่งได้</p>	<p>active voice-passive voice in past tense</p> <p>1. She ate an apple. => An apple was eaten by her.</p> <p>2. She was eating an apple => an apple was being eaten by her.</p> <p>3. She had eaten an apple. => An apple had been eaten by her.</p> <p>4. She had been eating an apple. => An apple had been being eaten by her.</p> <p>5. Did she eat an apple? => Was an apple eaten by her?</p>	<p>1. ครูทบทวนบทเรียนโดยให้นักเรียนบอกความแตกต่างระหว่าง active voice กับ passive voice ในรูปปัจจุบันกาล</p> <p>2. ครูให้ตัวอย่างเปรียบเทียบประโยค active voice กับ passive voice ในอดีตกาล</p> <p>3. นักเรียนบอกความแตกต่างระหว่าง active voice กับ passive voice</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเขียนประโยคในแผนปลิวที่แจกให้ จาก active voice เป็น passive voice จาก passive voice เป็น active voice โดยการตอบปากเปล่า</p>	<p>1. แผนปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้อง</p> <p>2. การบ้านเรื่องวากในรูปอดีตกาล สำหรับกลุ่ม DC และ DNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการสอน
		6. She didn't eat an apple. => An apple wasn't eaten by her.	5. ครูให้นักเรียนพิจารณาประโยคในแบบฝึกหัดแต่ละประโยคความผิดอย่างไรโดยให้นักเรียนออกมาแก้ไขในกระดานคำ	
		7. Was she eating an apple => Was an apple being eaten?	6. ให้แบบฝึกหัดการบ้าน	
		8. She wasn't eating an apple. => An apple wasn't being eaten by her.	15 ข้อ แกกคลุมทคลอง DC และ DNC	
		9. Had she eaten an apple? => Had an apple been eaten?		
		10. She hadn't eaten an apple => An apple hadn't been eaten.		
		11. Had she been eating an apple? => Had an apple been being eaten?		
		12. She hadn't been eating an apple. => An apple hadn't been being eaten.		

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
		<p>13. She needed to wash her face. ⇒ Her face needed to be washed.</p> <p>14. She offered us higher wages. ⇒ We were offered higher wages by her.</p> <p>15. The man who made the table was dead. ⇒ The man by whom the table was made was dead.</p>		
5	<p>1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคที่อยู่ในรูปอนาคตกาลใดโดยใช้อาวกถูกของ</p> <p>2. นักเรียนสามารถแปลประโยครูปอนาคตกาล จาก voice หนึ่งเป็นอีก voice หนึ่ง ได้ทั้งในรูปประโยคบอกเล่า กำนาน ปฏิเสธ</p>	<p>active-passive voice in future tense</p> <p>1. The wind will blow the smoke away. ⇒ The smoke will be blown away by the wind.</p> <p>2. The wind will be blowing the smoke away. ⇒ The smoke will be being blown away.</p>	<p>1. ทรูยกตัวอย่างประโยค เปรียบเทียบระหว่าง active voice กับ passive voice</p> <p>2. ทรูให้นักเรียนบอกความแตกต่างระหว่าง active voice กับ passive voice</p>	<p>1. แผนปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในทอง</p> <p>2. แบบฝึกหัดการกรอกรบ 15 ข้อ สำหรับกลุ่ม DC และ DNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
		<p>3. The wind will have blown the smoke away.</p> <p>⇒ The smoke will have been blown away.</p> <p>4. The wind will have been blowing the smoke away.</p> <p>⇒ The smoke will have been being blown away.</p> <p>5. Will the wind blow the smoke away?</p> <p>⇒ Will the smoke be blown away?</p> <p>6. The wind won't blow the smoke away.</p> <p>⇒ The smoke won't be blown away.</p> <p>7. Will the wind be blowing the smoke away?</p> <p>⇒ Will the smoke be being blown away?</p> <p>8. The wind won't be blowing the smoke away.</p> <p>⇒ The smoke won't be being blown away.</p>	<p>3. ครูแจกแผนปลิ้วแบบฝึกหัดให้นักเรียนตามตอปปากเปล่า</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแก้ประโยคที่ให้ในแผนปลิ้วให้ถูกต้อง โดยออกมาเขียนบนกระดานดำ</p>	<p>3. แบบฝึกหัดการบ้านเรื่อง</p> <p>วจาก 45 ข้อ สำหรับกลุ่ม MC และ MNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการสอน
		<p>9. Will the wind have blown the smoke away? ⇒ Will the smoke have been blown away?</p> <p>10. The wind won't have blown the smoke away. ⇒ The smoke won't have been blown away.</p> <p>11. Will the wind have been blowing the smoke away? ⇒ Will the smoke have been being blown away?</p> <p>12. The wind won't have been blowing the smoke. ⇒ The smoke won't have been being blown away.</p> <p>13. He is going to sell that house. ⇒ That house is going to be sold.</p> <p>14. Is he going to sell that house? ⇒ Is that house going to be sold?</p>		

ชั่วโมง	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	
		<p>15. He isn't going to sell the house. That house isn't going to be sold.</p>		
6	<p>1. นักเรียนสามารถเปลี่ยนประโยคคำสั่งให้เป็นคำสั่งของนักเรียนได้ โดยใช้กริยานำได้เหมาะสม</p> <p>2. นักเรียนสามารถเปลี่ยนบุรุษสรรพนามในประโยคคำสั่ง มาเป็นคำสั่งได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถบอกขอบเขตของประโยคที่ถ่ายทอดประโยคคำสั่งได้</p>	<p>Indirect Command</p> <p>1. ลักษณะประโยคคำสั่ง</p> <p>Stand up. Be quiet. Don't walk. Don't be noisy</p> <p>2. หลักการรายงานประโยคคำสั่ง</p> <p>2.1. เปลี่ยน say เป็น command , order , tell ask , beg</p> <p>ตามลักษณะการสั่งว่า เจ็บขาดธรรมดา หรือ ขอร้อง</p> <p>2.2. พิจารณาบุรุษสรรพนามที่เกี่ยวข้องกับผู้พูด ผู้ฟังอย่างไร เปลี่ยนให้เหมาะสม</p> <p>2.3. เปลี่ยนแปลง tense ในประโยคย่อยในประโยคคำสั่ง ถ้า introducing verb อยู่ในรูป past tense</p>	<p>1. ครูบอกให้นักเรียนทำตามคำสั่ง</p> <p>Smile. Laugh. Do quick.</p> <p>2. ครูสั่งห้ามนักเรียน</p> <p>Don't move. Don't be noisy. Don't walk. oto.</p> <p>3. ครูให้นักเรียนสังเกตการเปลี่ยนประโยคต่อไปนี้เป็น Indirect Speech</p> <p>Napoleon said to his soldiers, " Fire." Napoleon commanded his soldiers to fire.</p>	<p>1. แผนปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้อง</p> <p>2. แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ</p> <p>สำหรับกลุ่ม DC NC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
		resent simple past simpl present continuous past continuous present perfect past perfect past simple past perfect present future past future	She said to me, "Don't lie me" She told me not to lie her. He said to his son, "Tell me when you want more." He told his son to tell him when he wanted more.	
			4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์ . ครูแจกแผนปลิวแบบฝึกหัดให้นักเรียนฝึกในห้องเรียน. . ให้การบ้าน 15 ข้อ แก่กลุ่ม DC , DNC	
7	1. นักเรียนสามารถนำประโยคที่ผู้อื่นพูดมาแล้วใหม่ได้ โดยใช้บุรุษสรรพนามถูกต้อง สามารถเปลี่ยนกริยาในประโยคได้ตาม	Indirect Statement หลักการรายงานประโยคคำพูด 1. อาจใช้ that นำหน้าประโยคคำพูด หรือไม่ใช้ก็ได้ 2. เปลี่ยนแปลง tense ของประโยคคำพูดเมื่อกริยานำเป็น past tense 3. เปลี่ยนแปลง pronoun	1. ครูยกตัวอย่างประโยคคำพูด แล้วเปลี่ยนเป็น Indirect Speech She said, "He gave me a book to read." She said (that) he had given her a book to read	1. แผนปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้อง 2. แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>อิทธิพลของกริยานำ และสามารถเปลี่ยนที่ปรากฏในคำพูดจากใกล้ให้เป็นไกลได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถแยกขอบครองของประโยคที่รายงานประโยคคำถามได้</p>	<p>4. การเปลี่ยนแปลง จากใกล้เป็นไกล</p> <p>this week that week</p> <p>this month that month</p> <p>today that day</p> <p>tomorrow the next day, the following day</p> <p>next week the following week</p> <p>yesterday the day before</p> <p>here there</p> <p>now then</p>	<p>He said to me, "I will be here tomorrow."</p> <p>He told me (that) he would be there the next day.</p> <p>2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์</p> <p>3. ครูให้นักเรียนฝึกรายงานประโยคคำถาม โดยเขียนบนกระดานดำ</p> <p>4. ครูแจกแบบปลิวให้นักเรียนฝึกหัดปากเปล่า</p> <p>5. ให้นักเรียน 15 ชื่อ แยกกลุ่ม DC, DNC</p>	<p>1. แบบปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกหัดในห้อง</p> <p>2. แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ชื่อ สำหรับกลุ่ม DC และ DNC</p>
8	<p>1. นักเรียนสามารถรายงานประโยคคำถามที่เป็นคำถามได้</p>	<p>Indirect question</p> <p>1. การรายงานประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำถาม (Question Words)</p> <p>2. การรายงานประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยกริยา</p>	<p>1. ให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคคำถามทั้งที่มีและไม่มีคำถาม</p> <p>2. ครูถอดประโยคคำถามทั้งสองพวกให้นักเรียนดู</p>	<p>1. แบบปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้อง</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการสอน
	<p>2. นักเรียนสามารถ แกไขขอมกพรองของ ประโยคที่รายงาน ประโยคคำถามใด</p>	<p>หลักการรายงานประโยคคำถาม</p> <p>1. เปลี่ยน said, said to เป็น asked, requested, etc.</p> <p>2. ถ้ามีคำแสดงคำถามให้ใส่ลงไปเลย ถ้าไม่มีให้ใช้ if หรือ whether</p> <p>3. การเรียงประโยคให้เรียงอย่างประโยคธรรมดา ไม่ต้องใส่เครื่องหมายคำถาม นอกจากประโยคนำเป็นประโยคคำถาม จึงต้องใส่เครื่องหมายคำถาม</p>	<p>3. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนรายงานประโยคคำถามในกระดานดำ</p> <p>4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์</p> <p>5. ครูแจกแผนปลิวให้นักเรียนฝึกปากเปล่า</p> <p>6. ใ้การบ้าน 15 ข้อ แกกกลุ่ม DC, DNC</p> <p>7. ใ้การบ้านเรื่อง Indirect Speech 45 ข้อ แกกกลุ่ม MC, MNC</p>	<p>2. แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ สำหรับกลุ่ม DC DNC</p> <p>3. แบบฝึกหัดการบ้านเรื่อง Indirect Speech 45 ข้อ สำหรับกลุ่ม MC และ MNC</p>
9	<p>1. นักเรียนสามารถตอบคำถามที่อยู่ในลักษณะเงื่อนไขแบบที่ 1 ได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถใ้กรำกริษาในประโยคเงื่อนไขแบบที่ 1 ได้ถูกต้อง</p>	<p>If Clause Type I</p> <p>1. If you know the answer, tell me.</p> <p>2. If you throw a stone into water, it sinks.</p> <p>3. If I am free, I will come.</p> <p>3. Unless I am free, I won't come.</p>	<p>1. ครูยกสถานการณ์แล้วเขียนเป็นประโยคเงื่อนไขลงบนกระดาน</p> <p>2. นักเรียนช่วยกันสรุปโครงสร้างของประโยคที่ครูยกตัวอย่าง</p> <p>3. ครูเปรียบเทียบการใช้ if กับ unless</p>	<p>1. แผนปลิวแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้อง</p> <p>2. แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ สำหรับกลุ่ม DC, DNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการสอน
	<p>3. นักเรียนสามารถเลือกได้ if หรือ unless ได้ถูกต้อง</p> <p>4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคเงื่อนไขได้</p>		<p>4. ครูถามคำถามที่เป็นประโยคเงื่อนไขให้นักเรียนตอบ</p> <p>5. ครูแจกแผนปฎิบัติแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้องเรียนให้นักเรียนฝึก</p> <p>6. ให้แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ แก่กลุ่ม DC , DNC</p>	
10	<p>1. นักเรียนสามารถบอกความหมายที่อยู่ในลักษณะเงื่อนไขแบบที่สองได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถใช้กริยาในประโยคเงื่อนไขได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคเงื่อนไขแบบที่สองได้</p> <p>4. นักเรียนสามารถบอกประโยคเงื่อนไขที่ใช้กริยาหรือคำที่เป็นเงื่อนไขผิดได้ถูกต้อง</p>	<p>If Clause Type II</p> <p>1.If you bought a car today,it would cost you a lot of money.</p> <p>2.If I were a doctor I might not ask the poor for any money.</p> <p>3.Unless you wore a uniform,you would be punished.</p>	<p>1.ครูยกตัวอย่างสถานการณ์แล้วเขียนเป็นประโยคเงื่อนไข</p> <p>2.นักเรียนช่วยกันสรุปโครงสร้างประโยคที่ครูยกตัวอย่าง</p> <p>3.ครูเขียนประโยคสถานการณ์ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเป็นประโยคเงื่อนไขลงบนกระดาน</p> <p>Ex: The soup isn't hot,so it isn't very enjoyable.</p> <p>If the soup were hot,it would be very enjoyable.</p> <p>4.ครูแจกแผนปฎิบัติให้นักเรียนตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข</p>	<p>1.แผนปฎิบัติแบบฝึกหัดสำหรับฝึกในห้องเรียน</p> <p>2.แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ สำหรับกลุ่ม DC และ DNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
			5. ให้การบ้าน 15 ข้อ แก่กลุ่ม DC , DNC	
11	<p>1. นักเรียนสามารถตอบคำถามที่อยู่ในลักษณะเงื่อนไขแบบที่อ่านได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเงื่อนไขได้โดยใช้กริยาถูกของ</p> <p>3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคเงื่อนไขได้</p> <p>4. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเงื่อนไขได้โดยใช้ if หรือ unless</p>	<p>If Clause Type III</p> <p>1. If Linda had written that report, she might have succeeded in her work.</p> <p>2. Unless it had rained they could not have grown rice.</p> <p>3. Had you done your homework, you would not have been blamed.</p>	<p>1. ครอบคลุมการอ่านแล้วเขียนเป็นประโยคเงื่อนไข</p> <p>2. ให้นักเรียนออกโครงการของประโยคเงื่อนไขแบบที่สาม</p> <p>3. กระจายแบบปืฉิวให้นักเรียนตอบคำถามที่อยู่ในลักษณะเงื่อนไขแบบที่สาม</p> <p>4. ให้นักเรียนเขียนเป็นประโยคเงื่อนไขทั้งในลักษณะที่ if และ unless</p> <p>Ex: We missed the six o'clock train, so we arrived late. If we hadn't missed the six o'clock train, we would not have arrived late.</p>	<p>1. แบบปืฉิวแบบปิดหัดสำหรับฝึกหัดใบทองเรียน</p> <p>2. แบบฝึกหัดการบ้าน 15 ข้อ สำหรับกลุ่ม DC และ DNC</p> <p>3. แบบฝึกหัดการบ้าน 45 ข้อ สำหรับกลุ่ม MC และ MNC</p>

ชั่วโมงที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการสอน
			<p>Hadn't we missed the six o'clock, we would not have arrived late.</p> <p>5. ให้การบ้าน 15 ข้อ แก่ กลุ่ม DC และ DNC</p> <p>6. ให้การบ้านเรื่อง if Clause 45 ข้อ แก่ กลุ่ม MC และ MNC</p>	
12	<p>ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง วาจาก การรายงานประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข ของกลุ่มทดลอง DC , DNC MC และ MNC</p>	ทดสอบหลังการทดลอง	<p>กลุ่มทดลอง DC , DNC MC และ MNC ตอบแบบทดสอบหลังการเรียนเรื่อง วาจาก การรายงานประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข</p>	<p>1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง วาจาก การรายงานประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน</p> <p>2. กระดาษคำตอบ</p>

ภาคผนวก ข.

กาความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง วาจาก การรายงานประโยคคำพูด และเรื่องประโยคเงื่อนไข

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบเรื่อง วาจาก การรายงานประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.50	.36	16	.58	.37	31	.40	.33	46	.57	.56
2	.33	.31	17	.28	.20	32	.61	.42	47	.50	.36
3	.76	.21	18	.42	.21	33	.50	.52	48	.42	.21
4	.77	.32	19	.41	.22	34	.56	.33	49	.34	.33
5	.27	.29	20	.42	.21	35	.32	.28	50	.35	.35
6	.31	.37	21	.80	.28	36	.38	.21	51	.58	.29
7	.46	.36	22	.50	.20	37	.38	.21	52	.56	.41
8	.29	.33	23	.44	.41	38	.35	.35	53	.33	.31
9	.42	.29	24	.52	.56	39	.34	.22	54	.42	.29
10	.30	.24	25	.50	.44	40	.40	.25	55	.44	.25
11	.42	.37	26	.30	.24	41	.38	.30	56	.54	.29
12	.44	.41	27	.42	.21	42	.29	.33	57	.33	.31
13	.48	.40	28	.31	.24	43	.38	.21	58	.50	.28
14	.52	.41	29	.37	.38	44	.34	.22	59	.34	.22
15	.38	.21	30	.37	.47	45	.48	.24	60	.37	.23

ภาคผนวก ค.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง วาจาก การรายงานประโยคคำพูด
และเรื่องประโยคเงื่อนไข

ENGLISH ACHIEVEMENT TEST

Voices

Part A. Choose the best alternative for the following blanks.

1. ""
" In 1982 "
 - a. When will they be built the house ?
 - b. When will the house be built ?
 - c. When have they built the house ?
 - d. When is the house being built ?
2. Bananas..... to be better for us than chocolate.
 - a. say
 - b. are said
 - c. will say
 - d. have said
3. when you cross the road.
 - a. Don't be careless
 - b. Be not careless
 - c. Looked carefully
 - d. Be looked carefully
4. The farm was destroyed fire.
 - a. on
 - b. by
 - c. for
 - d. in
5.had the money been stolen?
 - a. Who
 - b. Whom
 - c. By whom
 - d. Whose

Part B. Change the following sentences from active voice to passive voice.

6. People must not leave bicycles in the hall.
 - a. Bicycles must be not left in the hall.
 - b. Bicycles must not be left in the hall.
 - c. Bicycles in the hall must not be left.
 - d. Bicycles in the hall must be not left.

7. Whose book is the teacher correcting ?
- Whose teacher is being corrected by the book ?
 - Whose book is being corrected by the teacher ?
 - Whose is corrected the book by the teacher ?
 - Whose book is being corrected by the teacher ?
8. The man who makes this chair lives near by.
- The man by whom this chair is made lives near by.
 - This chair is made by whom lives near by the man.
 - The man whom this chair made by is lived near by.
 - This chair which is made by the man lives near.
9. The lawyer gave him the details of his uncle's will.
- The details of his uncle's will be given him by the lawyer.
 - He was given the details of his uncle's will by the lawyer.
 - The details of his uncle's will were given to the lawyer.
 - The details of his uncle's will be given the lawyer by him.
10. Someone will have to pull down this skyscraper.
- This skyscraper will have to pull down by someone.
 - This skyscraper will have to be pulled down.
 - This skyscraper will have been to pull down.
 - This skyscraper will have been pulled down.

Part C. Change the following sentences from passive voice to active voice.

12. Is that pencil being sharpened now?
- Is anyone sharpening that pencil now ?
 - Will anyone be sharpening that pencil now ?
 - Has anyone been sharpening that pencil now ?
 - Is anyone be sharpening that pencil now ?

12. Susan will be well looked after.
- They will look Susan well after.
 - They will look after Susan well.
 - They will look Susan after well.
 - After will look Susan well.
13. We were expected to offer him the job.
- He offered the job to expected by us.
 - He expected us to offer him the job.
 - We expected to offer him the job.
 - He expected to offer us the job.
14. The country had been conquered by him before help arrived.
- He had conquered the country before help arrived.
 - He conquered the country before help had arrived.
 - He had conquered the country before help had arrived.
 - Before help had arrived, he had conquered the country.
15. The box has been locked and it cannot be opened.
- Someone have locked the box and I cannot open it.
 - Someone has locked the box and I cannot open it.
 - Someone locked the box and I have not opened it.
 - Someone has locked the box and it cannot open.

Part D. Choose one underlined word or phrase that would not be accepted.

16. You've missed three lectures: you'll have to be made them up.

17. India used to know as the most precious jewel in the Queen of

England's crown.

18. Students should learn to practice English in class and to be gained experience by speaking whenever possible.

19. Our culture had set up ^(a) by ^(b) old Thai people ^(c) many years ^(d) ago.
20. We should know ^(a) at least one foreign language ; that ^(b) is English
which uses ^(c) in every country ^(d) in the world.

Indirect Speech

Part A. Choose the best alternative for the following blanks.

21. That girl says that if she passes.....examination,.....
wants to be a nurse.
- a. my.....she b. him.....he
c. her.....she d. her.....he
22. " He seemed to enjoy talking with you."
" Yes, He asked me..... "
- a. what I had hobbies ? b. what had hobbies I had ?
c. what hobbies I had ? d. whether had I hobbies ?
23. The doctor reported that hethe disease until ten
people had caught it.
- a. won't notice b. didn't have noticed
c. hadn't noticed d. not noticed
24. You were asked.....while walking round the building.
- a. not to talk b. did not talk
c. not talked d. to be not talking
25. When my mother saw me with my feet in the water she asked me..
..... or playing.
- a. if I was washing b. whether I washed
c. to wash d. were you washing

31. She said to me, " Don't forget to write to me ".
- She told me didn't forget to write to her.
 - She asked me to forget not to write to her.
 - She asked me not to forget to write to her.
 - She asked me forget not to write to her.
32. He said, " Will you leave tomorrow? "
- He asked me if I will leave tomorrow.
 - He asked me if you would leave tomorrow.
 - He asked me if I would leave the day before.
 - He asked me whether I would leave the next day.
33. They said, " He didn't get dressed at six o'clock ".
- They said he didn't have got dressed at six o'clock.
 - They said he didn't have got dress at six o'clock.
 - They said he didn' get dressed at six o'clock.
 - They said he hadn't got dressed at six o'clock.
34. He said to his parents, " I wonder you don't trust me."
- He told his parents that I wonder you don't trust me.
 - He told his parents that he wonder he didn't trust me.
 - He told his parents that he wondered they didn't trust him.
 - He told his parents that he wondered you didn't trust me.

Part C. Choose one underlined word or phrase that would not be accepted.

35. I told him ^(a) was a good boy and sit quietly for five minutes, and ^(b) I
^(c) would give him a sweet. ^(d)
36. He asked me how one ^(a) could tell ^(b) if she is speaking ^(c) the ^(d) truth.
37. She says her husband ^(a) is ^(b) very fond of ^(c) a piece of ^(d) pie for him supper.

38. He asked me ^(a) not to wipe ^(b) my dirty fingers ^(c) on ^(d) me nice clean tablecloth.
39. I wondered if he will be disappointed to know that his friends didn't want him.
40. She said she ^(a) has always thought I ^(b) was married. She must have been ^(c) confused with ^(d) my sister.

If Clause.

Part A. Choose the best alternative for the blanks.

41. " Oh, I'm sorry If you here at nine o'clock, you.....
 a. come.....would meet b. camewould have met
 c. had come....would have met d. would come.....would have met
42. " Did you enjoy going to the zoo with your parents ?"
 " No, if I..... a toothache, I would have enjoyed it."
 a. had had b. hadn't had
 c. had d. didn't have
43. If you paint that picture well,they..... it in the exhibition.
 a. would hang b. will have hang
 c. will hang d. will hung
44. I'm sure he..... his parents if he became rich.
 a. is looking after b. will look after
 c. would look after d. would have looked after
45. Would you have gone to work there if.....?
 a. you had understood how high the cost of living was
 b. your husband had bought a lottery
 c. he paid you more
 d. I went with you

52. If he knew the address, he would give it to you.
- He can't give you the address since he doesn't know it.
 - He knows the address but he won't give it to you.
 - He knew the address so he would be glad to give you.
 - He knows the address but he won't give it to you.
53. If you heat water to boiling point, it gradually turns into steam.
- Water gradually turns into steam when it reaches boiling point.
 - Heating water to boiling point, its steam is gradually changed.
 - Whenever you boil water, you'll find its steam.
 - Water turns into steam when you boil it.
54. She wouldn't scream unless he frightened her.
- She screams because he frightens her.
 - She doesn't scream and he doesn't frighten her.
 - She doesn't scream although he frightens her.
 - He doesn't frighten her but she screams loudly.

Part C. Choose one underlined word or phrase that would not be accepted.

55. If he spare no effort in working, he will succeed without doubt.
(a) (b) (c) (d)
56. If you having your choice, would you like to have your summer vacation?
(a) (b)
57. Had John foreseen that his article would cause a problem, he would not write it.
(c) (d)
58. If you knew how many pieces he ate for breakfast, you would never have doubted why he is over weight.
(a) (b) (c) (d)
59. Helen will graduate with her class if she had been able to meet all of the requirements in time.
(a) (b) (c) (d)
60. What would have happened if John were to resign and if Henry were elected to take his place?
(c) (d)

ภาคผนวก ง.

แบบฝึกหัดการบ้านเรื่อง วาจก การรายงานประโยคคำพูด และประโยคเงื่อนไข

Active-Passive voice (Present Tense)

Rewrite the following sentences into passive voice.

1. In some districts farmers use pigs to find truffles.

.....

2. They are pulling down the old building.

.....

3. The local boys have painted all the windows in the new library.

.....

4. Has the author been writing a special edition for children.

.....

5. They promise us higher wages.

.....

Rewrite the following sentences into active voice.

1. The newspaper is read in the morning by my sister.

.....

2. How many books are borrowed by Mr. Smith?

.....

3. Beer has been being drunk.

.....

4. It has just been thrown.

.....

5. The hairdresser by whom my hair is cut looks very beautiful.

.....

Correct these following sentences.

1. I like the picture that are being painted by the pretty girl.

.....

2. I hope to being poked to play in the school team.

.....

3. It is nice for him to praise by a beautiful girl.

.....

4. What has being baked ?

.....

5. The lady who has been worn a big hat is Mrs. Smith.

.....

Active-Passive Voice (Past Tense)Turn into passive voice.

1. He hurt his leg in an accident

.....

2. People used the tower of London as a prison.

.....

3. He had been answering my question.

.....

4. They were showing the visitor the new building.

.....

5. He had made my uncle a captain.

.....

Turn into active voice.

1. His hat was blown down by the wind.

.....

2. Hadn't you been told to be here by six o'clock by Pune?

.....

3. Her dresses used to be worn by her sister.

.....

4. Last summer two bird houses were being built by Jane.

.....

5. The floor was washed by the maid only this morning.

.....

Correct these following sentences.

1. We were eaten up all the biscuit yesterday.

.....

2. I was surpr-sed to hear that you had robbed.

.....

3. Be compared clothes which we washed with clothes which she washed.

.....

4. The burglars had been cut a big hole in the steel door.

.....

5. The seals was fed twice a day.

.....

Active-Passive Voice (Future Tense)

Turn into passive voice.

1. He will treating you kindly.

.....

2. Mr.Huge will pay you fifty baht.

.....

3. Will the builders have built the kitchen?

.....

4. Are they going to send him to prison?

.....

5. He won't have been driving any buses.

.....

Turn into active voice.

1. Will all this rice pudding be eaten?

.....

2. Pudding will have been being burnt by the maid.

.....

3. The ship will be being damaged by the storm.

.....

4. What will have been done by them?

.....

5. More exercise ought to be taken by the students.

.....

Correct the following sentences.

1. We shall wrote letters all the afternoon.

.....

2. My father will have been built a new house.

.....

3. The dining-room will be painting next week.

.....

4. Russian will be not learnt in Thailand.

.....

5. Will any new dresses be choose by us?

.....

Indirect Speech

Commands

Report the following commands.

- 1. " Bring the ladder back ".

Mr. Robinson ordered

- 2. " Don't tell him that I leave it under the big box.

Jim told

- 3. " Be careful when you climb up that tree."

Maria told

- 4. " Please give me my pearl ".

The unfortunate woman begged

- 5. " Don't move till I blew the whistle".

Captain George commanded

Rewrite the following in indirect speech.

- 1. " Don't argue with your mother ", I said.

.....

- 2. Napoleon said, " Follow me ".

.....

- 3. Nelson said, " Keep my signal for closer action flying."

.....

- 4. " Wear a wig and no one will know you ", I advised him.

.....

- 5. " Don't jerk it or you will damage the machanism ", said my boss.

.....

Correct these following sentences.

- 1. She told Nancy went to the dentist.

.....

- 2. She told us not to keep on writing when she tell us to stop.

.....

- 3. We asked to come Mr. Brown before lunch.

.....

- 4. William asked his father told him the story of Gulliver.

.....

- 5. My mother always tells me to eat not fruit before it is ripe.

Indirect Speech

Answer the following questions.

1. Peter : "I don't understand". What did Peter say?
.....
2. Louise : "I have been here for a long time". What did Louise say?
.....
3. The passengers : "We saw Niagara Falls last year". What did they say?
.....
4. Linda: "I like your house". What does Linda usually tell her brother?
.....
5. Bob : "I hope it won't rain tomorrow". What did Bob tell Bill?
.....
6. Jack : "I don't see the book you gave me yesterday".
What did Jack tell Jim?
.....
7. Jim : "I'm not looking at your sister". What does Jim tell his friend?
.....
8. John : "We quite understood what you meant". What did John tell her?
.....
9. Bob : "My father took me to the zoo yesterday". What did Bob tell Mary?
.....
10. Jim : "I had a good time at the party last night". What did Jim tell Jo?
.....

Correct the following sentences.

1. The teacher said that everyone had to write a composition tomorrow.
.....
2. They told me that they have finished their work.
.....
3. She said she is giving a party this week.
.....
4. I told her I was sorry I forget to come the previous day.
.....
5. They said to me they tried to ride a bicycle but we fell off four times.
.....

Indirect Speech

Rewrite the following in reported speech.

1. I said to him , "Who can come to the movie with me tomorrow?"

2. She said to them, "Which course are you taking this summer?"

3. She said to him , "Where shall I meet you tonight?"

4. He said to him , "Did you have a good time last week?"

5. I said to her , "Does he come to your house very often?"

6. They wanted to know , "Which is your house?"

7. She said to her friend , "How do you know I'll do something tomorrow?"

8. I said to him , "Have you been to town today?"

10. A man said to me , "Can you tell me where I can find the station?"

Correct the following sentences.

1. She asked me if I know him well enough.

2. Bill asked mary that anything was wrong.

3. We want to know what will he do.

4. She enquireed him had he heard about that.

5. They asked me why didn't I call them up before I came that morning.

If Clause (Type I)

Supply the correct form of the verbs in brackets.

1. If you go away, please (tell)..... me,
2. It is difficult to paint pictures unless one (know).....how to.
3. If you want me to help you, (not make).....any noises.
4. You will spoil it if you (not be).....careful.
5. Unless you explain it slowly, he (not understand)..... it.

Find the correct choice which describes the following situation.

1. If Anne doesn't hurry, she will be late for class.
 - a. Anne is clumsy.
 - b. Anne doesn't hurry but she isn't late.
 - c. Anne is late for class.
 - d. It is unknown whether Anne is late or not.
2. If my clock isn't wrong, I shall catch the train.
 - a. My clock is out of order.
 - b. My clock moves slowly so I miss the train.
 - c. I'm too late to catch the train.
 - d. I don't know whether I miss the train.
3. If Mary sleeps late, her mother will punish her.
 - a. Mary's mother punishes Mary when she sleeps late.
 - b. Mary's mother will punish her unless she sleeps late.
 - c. Although Mary sleeps early, her mother punishes her.
 - d. Mary never sleeps late.
4. She will have two days off if the manager lets her.
 - a. The manager lets her rest for two days.
 - b. She asks the manager to make her free for two days.
 - c. The manager may make her free for two days.
 - d. She doesn't have two days off because the manager doesn't let her.

Make the following sentences correctly.

1. If I need some new blouses, my mother bought them for me.

.....

2. Unless she walks fast, she may arrive on time.

.....

3. If you meet him, asks him to join the party.

.....

4. She will be sick if she doesn't stay in the sun too long.

.....

5. Don't come if you won't be busy.

.....

If Clause (Type II)

Put the verbs in brackets in their correct forms.

- 1. I would go to the party if I (have)..... a nice dress.
- 2. She (join)..... you if you asked her.
- 3. We (not talk)..... like that if you stopped complaining.
- 4. Unless he told me about that, I (not buy).....it for him.
- 5. If she (not like)..... bread, she (not eat).....it.
- 6. Would he need some more information if he (write).....a report?

Find the appropriate choice which describes the following situation.

- 1. If he wore his new trousers, he would look handsome.
 - a. He doesn't wear his new trousers so he doesn't look handsome.
 - b. He wears his new trousers but he doesn't look handsome.
 - c. He wears his new trousers so he looks handsome.
 - d. It isn't known whether he wears his new trousers or not.
- 2. If I found a wallet in the street, I'd look for the owner.
 - a. It's almost certain that I found a wallet in the street.
 - b. It's almost certain that I will never find a wallet in the street.
 - c. I found a wallet in the street, so I gave it to the owner.
 - d. I don't look for the owner of the wallet I found in the street.
- 3. If she knew English, she would be able to read English book.
 - a. She knows English but she can't read English book.
 - b. She will know English when she reads English book.
 - c. She doesn't know English so she isn't able to read English book.
 - d. She knows English, and she's able to read English book.
- 4. If John didn't make fun of others, I would like him.
 - a. John never makes fun of others.
 - b. John makes fun of others so I like him.
 - c. I don't like John.

Correct these following sentences .

1. If she didn't use expensive material, she won't look smart.

.....

2. If she get up early, she wouldn't be sleepy during the day.

.....

3. Would you go for a walk with me if you are free?

.....

4. If you didn't smoke , you would cough.

.....

5. Unless you didn't finish it in time, our plan wouldn't be ruined.

.....

.....

If Clause (Type III)

Supply the correct form of verbs in the following bracket.

1. He (not sell)..... his old car if he had had enough money to buy a new one.
2. What would you have said if you (meet)..... a stranger?
3. If he had read the paper, he (know)..... about the accident.
4. Had he been able to speak English better, we (send)..... him abroad.
5. Hadn't he forgiven me, I (not go)..... to the party.
6. Unless I had climbed up that tree, my leg (not be hurt).....

Find appropriate choice which describes the following situation.

1. If he had told me about that, I would have bought it for him.
 - a. I didn't buy it for him because he didn't tell me about that.
 - b. I bought it for him because he told me about that.
 - c. I didn't buy it for him so he didn't tell me about that.
 - d. It's unknown whether he will tell me about that.
2. If the movie had been very sad, she would have cried.
 - a. Sad movie made her cried .
 - b. The movie was sad so she cried.
 - c. She didn't cry because the movie wasn't sad.
 - d. She didn't cry although the movie was sad.
3. If Cathy had been able to type, she would have become a secretary.
 - a. Cathy couldn't type so she didn't become a secretary.
 - b. Cathy didn't become a secretary although she could type.
 - c. Cathy became a secretary because she could type.
 - d. Cathy was able to type but she didn't become a secretary.

- 4. If Danny had taken my advice, he wouldn't have caught a cold.
 - a. Danny caught a cold because he took my advice.
 - b. Danny didn't take my advice so he caught a cold,
 - c. Danny didn't catch a cold and he didn't take my advice.
 - d. Danny didn't catch a cold because he didn't take my advice.

Correct these following sentences

- 1. If you had done poor homework, the teacher would have not got angry.
.....
 - 2. I had known that, I could have helped you.
.....
 - 3. What would have happened if he drank too much whisky?
.....
 - 4. If we had been skillful workers, we would earn more money.
.....
 - 5. Unless I had had an headache, I would be taken to the cinema.
.....
-